

வீரகேசரி வெளியீடு

சிரித்தன செம்மலர்கள்

சோவியத் பயணக்கட்டுரை

க.சிவப்பிரகாசம்

917.71
சிவப்ப
SLIPR

சிரித்தன செம்மலர்கள்

க. சிவப்பிரகாசம்

வெளியீடு

வீரகேசரி

த.பெட்டி 160.
கொழும்பு.

"Siriththana Semmalarkal"

by

K. SIVAPIRAKASAM

FIRST EDITION

JULY 1976

COPY RIGHTS

RESERVED WITH
THE PUBLISHERS

VIRAKESARI
VELIYEEDU

PRICE]

Published by:

VIRAKESARI

P.O. Box 160, COLOMBO

EXPRESS NEWSPAPERS (Cey) LTD.

185, GRANDPASS ROAD,

COLOMBO-14.

முன்னுரை

அமெரிக்கா, பிரிட்டன், மேற்குஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று அந் நாடுகளின் நிலவரங்களை நேரில் பார்த்திருந்த நான், ஒரு கம்ப்யூனிஸ்ட் நாட்டின் சமூக அமைப்பினையும் அந் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறையினையும் கண்டுகொள்ள வேண்டுமென நெடுநாள் அவாவுற்றிருந்தேன். அந்த ஆவல் கடந்த ஆண்டு இறுதியில் நிறைவேறியது.

எனது சோவியத் நாட்டு விஜயம் பல வழிகளில் பயனுள்ளதாக அமைந்திருந்தது. நூல்களில் படித்தவற்றிலும், மற்றவர்கள் சொல்லக் கேட்டவற்றிலும் பார்க்க அதிக விடயங்களை நேரில் பார்த்தறிய அவ் விஜயம் வழிவகுத்தது. இது மறக்கமுடியாத ஓர் அனுபவமாகும்.

உண்மையான உழைப்புடன் தேசப்பற்றும் சேர்ந்துகொண்டால் மக்கள் உயர்வடைவது திண்ணம். 1917ம் ஆண்டிலிருந்து 1976ம் ஆண்டுவரை அவர்கள் கண்டுள்ள அபிவிருத்திகள் ஏராளம். பொருளாதாரத் துறையிலென்றாலென்ன, சமூக மறுமலர்ச்சித் துறையிலென்றாலென்ன, விஞ்ஞானத் துறையிலென்றாலென்ன வெளிநாட்டவர் எவரும் அதிசயித்து வியப்படையத்தக்க விதத்தில்தான் ரஷ்ய நாட்டவர் முன்னேறியிருக்கிறார்கள்.

புரட்சி தோன்றிய நாள்முதல் புரட்சிகரமான மாறுதல்களை அவர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் உயர்ச்சி எம்மவர்க்கும் ஒரு முன்மாதிரியாகும். ஆகையினால் அவ்வயர்ச்சிக்கு வழிகோலிய ரஷ்ய நாட்டு அமைப்பினையே நான் கண்டவற்றில் இருந்து பொறுக்கி எடுத்துத் தந்துள்ளேன்.

வாசக அன்பர்களைத் திருப்திப்படுத்த அவை பயன்பட்டால் அதுவே எனது மகிழ்ச்சியாகும்.

க. சிவப்பிரகாசம்.

பதிப்புரை

உலகத்தில் பல பாகங்களுக்கும் சென்றுவர எல்லோரும் அதிர்ஷ்டம் பெற்றவர்களல்ல. இவ்வாறு அதிர்ஷ்டம் பெற்றவர்களில் ஒரு சிலரே, தாங்கள் கண்டவற்றையும், கேட்டவற்றையும் கவையோடு கூறும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். அதிலும், பல ஆண்டுகள் பத்திரிகைத்துறையில் அனுபவம் பெற்ற ஒருவர், "யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்ற ஆவலில் எழுதும்போது, எந்தப் பயணக் கட்டுரையும் இலகுவில் வாசகர்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்துவிடுமென்பது திண்ணம்.

இந் நூலில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகள் வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் பிரசுரமானபொழுது, ஏராளமான வாசகர்களைக் கவர்ந்துவிட்டதென்பதை அவர்களின் கடிதங்களிலிருந்து தெரிந்துகொண்டோம். இதனால் கட்டுரைத் தொடரை, நூலுருவில் கொண்டுவர முடிவு செய்தோம். இந் நூல், வாசகர்களின் நன்மதிப்பைப் பெறுமென்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

20—8—1976.

பதிப்பாளர் :

சிரித்தன

செம்மலர்கள்!

1.

நன்வான ஒரு கனவு!

"என்னடி இந்த வன்னத்தியல்புகள்!
எத்தனை வடிவம்! எத்தனை கலவை!"

-பாரதி.

ஆகாயவிமானம் மாஸ்கோ நகரின் நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தது. நேரம் நடுநிசி கழிந்திருக்கும். என்னுடன் பிரயாணம் செய்த சக பிரயாணிகளுள் பலர் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். தூக்கம் வராத சிலர் அமர்ந்திருந்தவாறே அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். மாஸ்கோவுக்கும், லண்டனுக்கும் மெனப் பல்வேறு இடங்களுக்கும் செல்ல டிக்கெட் எடுத்தவர்கள் அவ் விமானத்தில் இருந்தார்கள். எண்ணற்ற சிந்தனைகளுக்கு மத்தியில் அவர்களது மனங்கள் சுழன்றுகொண்டிருந்தன. பிரயாணக் களைப்பால் சிலர் சோம்பியிருக்கக் காணப்பட்டனர். ஆனால், ஒரு சிலருடைய முகங்களில் ஒருவித பொலிவு தென்பட்டது. தமது காதலர்களின் அழைப்பின் பேரில் லண்டனுக்குச் சென்ற இரு யுவதிகளின் முகங்களிலோ களைப்பின் சாயல் கிஞ்சித்தும் தென்படவில்லை.

எனக்கு அருகில் சிங்கள அன்பரொருவர் அமர்ந்திருந்தார். தனது சகோதரியின் அழைப்பினை ஏற்று அவர் லண்டனுக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தார். நாங்கள் பிரயாணம் செய்த 'ஏரோ பிளோட்' விமானம் மாஸ்கோ நகரில் தரித்துவிடும். எனது

சிங்கள நண்பர் மாஸ்கோ விமானநிலையத்தில் இறங்கி, பிறி தொரு விமானத்தில் லண்டன் பிரயாணத்தினை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஏராளமான கைப் பார்சல்களைக் கொண்டு வந்த அவர் மிகவும் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அத்தனை பார்சல்களையும் கைகளிலும் கோளிலும் சுமந்தவண்ணம் ஒரு விமானத்திலிருந்து இறங்கி, எவ்வாறு இன்னொரு விமானத்துக்குக் கொண்டு செல்வதென்பதைப்பற்றிய கவலை அவரை வாட்டியது. கொழும்பிலுள்ள உறவினர்களின் தொல்லைகளையும் உபத்திரவங்களையும் தாங்கமுடியாது பல அன்பளிப்புப் பொருட்களைக் காவிச்செல்ல வேண்டிய தர்மசங்கடமான நிலைக்கு அவர் ஆளாக்கப்பட்டிருந்தார்.

இந்நிலையில் இன்னொரு ருசிகரமான 'நாடகம்' எம் இருவர் மத்தியிலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. தனது அன்புச் சகோதரிக்கு அவர் ஒரு போத்தல் தேன் கொண்டுவந்திருந்தார். அவருடைய தரதிரிஷ்டம் அந்தத் தேன் போத்தலை அவரிடம் கொடுத்தவர்கள் அதனை நன்றாக அடைத்துக் கொடுக்கவில்லை. அதன் மேல்முடி இறுக்கமாகப் பூட்டப்பட்டிருக்கவில்லை. இதனால் புதுவிதமான தொல்லை எனது நண்பரை அவஸ்தைப் படுத்தக் தொடங்கியது.

விமானம் அதிக உயரத்தில் பறந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது நிலத்திலுள்ள காற்றடிக்க நிலைக்கும் முப்பதாயிரம் அடி உயரத்தில் காணக்கிடக்கும் நிலைக்கும் பாரிய வித்தியாசமிருப்பது தவிர்க்கமுடியாததொன்றாகும். அத்துடன் பிரயாணத்துக்குப் பொருத்தமாக விமானத்துக்குள்ளும் குளிரூட்டப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய குளிர் நிலையையும் அழுக்க நிலையையும் அத்தேன் போத்தலால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. போத்தலின் அடிமட்டத்திலிருந்த தேன் கட்டிப்பட்டதுபோன்று காணப்பட்டது. மேலே இருந்த தேன் நுரைத்துப் பீறிட்டுக்கொண்டு மேலெழும்பத் தொடங்கியது. இருந்தாற்போல் ஒரு சத்தம்... தடுப்... அருகில் இருந்த பிரயாணிகள் அதிர்ச்சியுற்றுச் சத்தம் வந்த திசையை நோக்கினர். 'தேன் போத்தலின் 'புரோப்' முடி வெடித்துப் பறந்ததினால் ஏற்பட்ட சத்தமே அது. முடி வீசப்பட்டதை அடுத்து நுரைத்துக் கசிந்த தேன் வெளியே சீறிக்கொட்டத் தொடங்கியது. இதனைக் கண்ட என் நண்பர் செய்வதென்னவென்று அறியாது திகைத்துத் தடுமாறினார். காரில் பிரயாணம் செய்வதென்றால் போத்தலைத் தூக்கி வெளியே வீசலாம். ஆனால் ஆகாய விமானத்தில் அவ்வாறு செய்யமுடியாதே. மேலும் சக பிரயாணிகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததினால் அவருக்கு மிகவும் வெட்கமாக இருந்தது. தன்னைப்பற்றி ஏதும் நினைத்துவிடு

வார்களோ என்றும் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டார். அவரை அமைதியாக இருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு, மெதுவாக எழுந்து சென்று விமானப்பணிப்பெண்ணிடம் நடந்த நாடகத்தை விரிவாக விளக்கிக் கூறினான். சிரித்த முகத்துடன் நிலைமையைக் கிரகித்துக்கொண்ட அப்பணிப்பெண், எனது நண்பருக்காகப் பரிதாபப்பட்டுக்கொண்டார். காலங் கடந்தால் நிலைமை கட்டுக்கடங்காமல் போய்விடுமென்பதை அனுபவத்தில் அறிந்து கொண்ட அவர், சத்தம் செய்வதற்காக விமானத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மெல்லிய கடதாசிகளைக் கொண்டுவந்து தேன் போத்தலை நன்றாகத் துடைத்து வெளியே பீறிட்டு வந்த நுரைகளை அப்புறப்படுத்தினார். புதிய 'புரோப்' ஒன்றினையும் போட்டுக்கொடுத்து வேண்டிய நேரத்தில் பாவிப்பதற்காகப் போதிய அளவு வெள்ளைத் தாள்களையும் எனது நண்பரிடம் கொடுத்துச் சென்றார்.

மாஸ்கோ நூரினைச் சென்றடையும்வரை எனது நண்பருக்கு இது பெருத்த தலையடியாகப் போய்விட்டது. தேன் போத்தலை ஏன் கொண்டுவந்தேன் என்று அவர் அலுத்துக்கொண்டார். இதனால் அவருக்குத் தூக்கம் கொள்ள முடியவில்லை. கால் மணித்தியாலத்துக்கு ஒருமுறை அப் போத்தலின் முகப்பினைத் துடைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என் நண்பருக்கு இருந்தது. இதனால்

ஹாயாக ஓய்வெடுக்க அவருக்கு வாய்ப்பிருக்கவில்லை. அவர் நிம்மதியற்று இருப்பதைக்காண என் மனம் பச்சாத்தாபப்பட்டது. ஆறுதல் மொழிகளைக் கூறி அவரைத் தேற்றி வைத்தேன். நிலைமையை ஒருவாறு அவர் சுதாகரித்துக்கொண்டபோதிலும் அத் தேன் போத்தலைக் கொடுத்து அனுப்பிய உறவினரைச் சபித்துத் தீர்க்கத் தவறவில்லை. தனிமையில் பிரயாணம் செய்யும் நண்பர்களிடமும் உறவினர்களிடமும் தேங்காயெண்ணெய், நல்லெண்ணெய் போத்தல்களையும், தேன் போத்தல்களையும் கொடுத்தனுப்பும் 'பரோபகாரர்கள்', முப்பதாயிரம் அடி உயரத்தில் விமானத்தில் இருந்துகொண்டு அந்த 'சுமைதாங்கிகள்' படும் அவஸ்தையை உணர்ந்துகொள்ள இது சிறந்ததொரு உதாரணமாகுமென என் மனத்தில் பட்டது.

'தேன் போத்தல் நாடகத்தால் எனக்கும் தூக்கம் கொள்ள முடியவில்லை. வேண்டிய நேரத்தில் எனது நண்பருக்கு உதவி செய்ததுடன், வெளிக் காட்சிகளைக் கண்டு ரசிப்பதில் நேரத்தைச் செலவு செய்தேன்.

'காகேசியன்' மலை உச்சிக்கு மேலாக விமானம் பறந்து கொண்டிருந்தது. பனியினால் மூடப்பட்டு வெள்ளை வெளேரென மலைச்சாரல்கள் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தன. மேடும் பள்ளமும் வெள்ளைமுகிற் கூட்டங்களைப் போன்று அவை கண்ணுக்கு இனிமையாகக் காட்சி தந்தன. இருந்திருந்தாற்போல் மலையடிவாரத்தில் சிறுசிறு வெளிச்சங்கள், சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம், பச்சை போன்ற பல்வகை நிறங்களைக் கொண்ட மின் விளக்குகள் நகரங்களை அலங்கரித்திருந்தன.

விமானத்திலிருந்து அவற்றினப் பார்க்கும்பொழுது பெண்கள் கழுத்தில் அணியும் முத்துமாலைகளே நினைவுக்கு வருகின்றன. பலவிதமான நிறங்கள்; அவற்றிற்கு ஏற்ற வண்ண அமைப்புக்கள், அழகு அத்தனையும் பொருந்திய வேலைப்பாடுகள். சந்திரனின் பொற்கிரணங்கள் பொலிவுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த அந்த விடியற்கால வேளையில் ரஷ்ய நகரங்கள் கண் கொள்ளாக் காட்சியாக என் கண்களுக்கு விருந்தளித்தன. மின்சாரம் ஈடைத்தபின்னரே இவையெல்லாம் சாத்தியமாகிற்று என்று என் உள்ளம் கூறியது.

இக் காட்சிகளைக் கண்டு ரசித்த வேளையில், பொருளியல் பட்டப் படிப்பிற்காக வாசித்த சரித்திர நூல்கள் என் நினைவுக்கு வந்தன. இரூபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் ரஷ்ய நகரங்களும், கிராமங்களும் இருந்த நிலையைப்பற்றிச் சிந்திக்கலானேன்.

சார் சக்கரவர்த்தியின் சாம்ராஜ்யத்தில் பிரபுத்துவ குடும்பங்களுக்கே சகல சம்பத்துக்களும் இருந்தன. 'காஸ்' விளக்குகளும் வெப்ப விளக்குகளும் அவர்களின் பெரிய மாளிகைகளை அலங்கரித்தன. சக்கரவர்த்தியின் விருப்பத்திற்கிணங்க ஒருசில ராஜ்ஜியங்களிலேதான் மின்விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன. ஆனால், பொதுமக்கள் வாழ்வில் எண்ணெய் விளக்குகளும், மெழுகு திரி லாம்புகளும் முக்கிய பங்கினை ஏற்றுக்கொண்டன. ஏழைகளின் கொட்டில்களில் மின் விளக்குகளைப் பற்றிய பேச்சிற்கே அந்த நாட்களில் இடமிருக்கவில்லை.

ஆனால், 1917ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இந்த அவலநிலைமறியது. புரட்சியை அடுத்துப் புதுயுகம் தோன்றியது. தொழிலாளரையும், விவசாயிகளையும் கொண்ட புதிய சமுதாய அமைப்பில் பொதுமக்களின் நலனுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. வெனின் தலைமையில் இயங்கிய அரசாங்கம் பல திட்டங்களை ஆரம்பிக்க முற்பட்டது. 1920ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அகில சோவியத் எட்டாவது காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் பல முக்கிய தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கைத்தொழில், விவசாயம், போக்குவரத்து ஆகிய சகல துறைகளையும் புனர்நிருமாணம் செய்வதற்கென கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டன. இக் கொள்கைகள் யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்திருந்தது மின்மயமாக்கும் திட்டந்தான். அதாவது முழு ரஷ்ய நாட்டினையும் மின்யுகத்தில் இணைத்தால்தான் முன்னேற்றம் காண முடியும் என்று அப்பொழுது முடிவு செய்யப்பட்டது.

பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள் எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சக்தி பொருத்தப்பட வேண்டுமென்று இம் மகாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. நாட்டின் பல இடங்களில் ஆகக் குறைந்தது முப்பது மின்சக்தி நிலையங்களையாவது நிறுவவேண்டுமென்று மகாநாட்டுத் தலைவர்கள் முடிவு செய்தார்கள். பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு இதுவே அத்திவாரமாக இருக்க முடியுமென்றும், மின்மயமாக்கலின் மூலமே புதிய நடவடிக்கைகளைத் தோற்றுவிக்க முடியுமென்றும் அவர்கள் நம்பினார்கள்.

புதிய சோஷலிஸ சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப மின்சாரத் திட்டம் முழு முதற் காரணமாக இருக்குமென்று புரட்சித் தலைவர் வெனின் கூறினார். இதனால் இத் திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்தார். பொருளாதார சமூகப் புரட்சிக்கு வித்திடுவதாக மதிப்பிடப்பட்ட இத் திட்டம் 'கோஎஸ்ரோ' திட்டமென அழைக்கப்பட்டது.

அந் நாட்களில் 'கோஎஸ்ரோ' திட்டத்தினை எள்ளி நகையாடியவர்கள் பலர் இருந்தனர். அது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத

ஒன்றென்று பரிகசித்தவர்களும், அதனால் நாடே உருப்பட மாட்டா தென்று கவலை தெரிவித்தவர்களும் இருக்கத்தான் செய்தனர்.

அவர்களுள் ஒருவர்தான் பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளரான திரு. எச்.ஜி. வெல்ஸ் என்பவர். சரித்திர நூலாகிரியராகவும் கட்டுரையாளராகவும் பிரபல விமர்சகராகவும் திகழ்ந்த திரு. வெல்ஸ், அந் நாட்களில் ரஷ்ய நாட்டிற்கு விஜயம் செய்திருந்தார். கிரெம்ளினில் லெனினுடன் சம்பாஷணைகளும் நடத்தியிருந்தார். ஆனால், 'கோஎல்ரோ' திட்டத்தின்மீது வெல்ஸ் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை.

'மின் இணைப்புத் திட்டம் சில பொறியியலாளரின் கற்பனைத் திட்டமாகும்' என்று அதனை வருணித்தார். அத்துடன் அவர் நின்றுவிடவில்லை. லெனினைப்பற்றி விமர்சிக்கையில், 'கிரெம்ளினில் உள்ள கனவுகவாதி' என்று நாமம் சூட்டினார். லெனின் கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறார். அவர் கனவு நனவாகப் போவ தில்லையென்பதே திரு. வெல்ஸின் முடிவாகும்.

ஆனால், திரு. வெல்ஸ் கூறியதைப்போன்று மின்னணைப்புத் திட்டம் பிழைக்கவில்லை. அது வெகு விரைவில் பூர்த்தி செய்து வைக்கப்பட்டது. பல நகரங்களில் மின்னணைப்பு நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன, எங்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது. நகரங்களும், கிராமங்களும் மின்சாரமயமாக்கலினால் புத்தொளியைப் பெற்றன.

ஆகாயவிமானத்தில் இருந்தவண்ணம் மின் விளக்குகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த நகரங்களின் அழகினைப் பருகிய நான், நடந்து முடிந்த பழைய சரித்திரச் சம்பவங்களை நினைவில் நிறுத்திப் பார்த்தேன். வெல்ஸின் கூற்றுப் பொய்த்துவிட்டதென்பதனை உணர்ந்துகொள்ள எனக்கு அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை. லெனின் கனவு காணவில்லையென்ற உண்மையை நான் கண்முன்னால்கண்ட காட்சிகள் நிரூபித்துக்கொண்டிருந்தன.

2.

பூ மழையோ அது பனி மழையோ!

'வண்ணமுறக் காக்கின்றான்;
வாய் முணுத்தல் கண்டறியேன்.
வீதி பெருக்குகிறான்;
வீடு சுத்தமாக்குகிறான்'

-பாரதி

புனிக்காலம் ஆரம்பித்தபின்னர்தான் மாஸ்கோ நகருக்கு நான் சென்றிருந்தேன். ரஷ்யாவின் கடுங் குளிரினைப்பற்றிப் பலர் என்னைப் பயமுறுத்தி வந்தனர். பிரெஞ்சு வீரன் நெப்போலியனின் படைகள் ரஷ்யக் கடுங் குளிரினைத் தாங்க முடியாது பின்வாங்கினவென்றும், அக்கதியே எனக்கும் ஏற்படலாமென்றும் நன்சபர்கள் சிலர் கிலியூட்டியிருந்தனர். கிண்டலுக்காக அவர்கள் எச்சரிக்கை செய்தபோதிலும், உள்ளூர நானும் பயங்கொண்டிருந்தேன்.

ஆனால், எனது பிரயாணத்துக்கான ஒழுங்குகள் அனைத்தையும் கவனித்திருந்த கொழும்பிலுள்ள சோவியத் தூதுவராலயத்தின் தகவற்பிரிவு அதிகாரி திரு. வெஸ்கோ பொயினி கோவ், எனது அச்சங்கள் யாவற்றையும் போக்கி வைத்தார். கம்பளியினால் செய்யப்பட்ட தடித்த 'ஓவர் கோட்', தோலினால் அமைக்கப்பட்ட கையுறை ஆகியவற்றைக் கட்டாயமாகக் கொண்டுசெல்லுமாறு அவர் கேட்டுக்கொண்டார். அத்துடன் ஒருவித ஓட்டுக் கம்பளத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட 'பூட்ஸ்' காலணியையும் எடுத்துச் செல்லுமாறு வற்புறுத்தியிருந்தார்.

அவருடைய அன்புக் கட்டளைக்கு அடிபணிந்த நான், இங்கு இருந்து பிரயாணத்தைத் தொடங்கிய வேளையிலேயே பூட்ஸினை அணிந்து சென்றேன். இதனால் பிரயாணத்துக்கென புதிதாக வாங்கப்பட்ட ஒரு சோடி சப்பாத்து, உடுப்புப் பெட்டிக்குள் அடைக்கலம் புகுந்து கொண்டது.

மாஸ்கோ விமானநிலையத்தில் விமானம் தரித்தவுடன், ஓவர்கோட், கையுறை ஆகியவற்றை அணிந்துகொண்டேன். கழுத்தையும், முன் மார்பையும் சுற்றிப் போர்த்தி, 'மப்ளரை' யும் போட்டுக்கொண்டேன். தலையையும் காதுகளையும் மூடிக்கொள்வதற்காகக் கம்பனியினால் வேயப்பட்ட 'குரங்குத் தொப்பி'யையும் மாட்டிக்கொண்டேன். மாஸ்கோ குளிருக்கு எதிராகப் 'போர் தொடுக்க' ஆகாய விமானத்திற்குள் நின்று கொண்டே எல்லா ஆயத்தங்களும் செய்து முடிக்கப்பட்டன. என்னுடைய போர்க் கோலத்தைப் பார்க்க எனக்கே சிரிப்பாக இருந்தது.

விமானத்தின் கதவு திறக்கப்பட்டதும் எல்லோரும் வெளியே இறங்கத் தயார்ப்பட்டனர். நானும் அவர்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்து கதவுக்கு வெளியே வந்தேன். கீழே இறங்கவேண்டிய ஏணிப் படிகளில் காலை வைத்ததுதான் தாமதம் குளிர் காற்று என்னைக் கவ்விக் கொண்டது. அவ்வேளையில் பூமாரி பொழிவதைப் போன்று பனித் துகள்களும் மேலிருந்து கொட்டிக்கொண்டிருந்தன.

இலங்கையிலோ அன்றி வேறு எந் நாட்டிலோ அத்தகைய குளிரினை நான் அனுபவித்ததில்லை. வெப்பமான சீதோஷ்ணநிலையில் இருந்து செல்வர்களுக்கு அது ஒரு புது அனுபவந்தான். உடைகளை ஊடாற்றுத்துச் செல்லும் கடுங் குளிர் உடம்பினை அப்பிக் கொள்ளும். கைகள், கால்கள் விறைப்படைவதைப்போன்ற ஓர் உணர்வு ஏற்படும். உடல் மரத்துப் போவது போன்றதொரு பிரமை. 'போர்' உடையில்லையெனின் அக் குளிரினைத் தாங்கிக் கொள்வது இயலாத காரியமாகும். விமானத்திலிருந்து இறங்கியவர்கள் கைப் பார்சல்களைக் காவியவண்ணம் விமானநிலையத்துக்கு ஓடத்தொடங்கினர், ஓடக் கூடியவர்கள் ஓடினார்கள். ஓடமுடியாதவர்கள் வெகு விசையாக நடந்தார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு அவசரம்; பதட்டம் கலந்த கடுகதியோட்டம். கொழும்பில் இருந்து முதன்முதலாக மாஸ்கோ நகருக்கு விமானப் பிரயாணத்தினை மேற்கொண்டவர்கள், அங்கு ஓர் ஓட்டப்போட்டி இடம்பெற்றிருப்பின், முதல் இடங்களைத் தட்டிப் பிடித்திருப்பார்கள். கடுங் குளிர் தான் அவ்வாறு செய்யவைத்தது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், இது மறக்க முடியாததோர் அனுபவமாகும். விமான நிலையத்தின் கட்டிடத்திற்குள் சென்றபின்னரே ஒருவாறு நிம்மதி கிடைத்தது.

எனது முகத்தில் விழுந்திருந்த பனித் துகள்கள் உடல் உஷ்ணத்தின் விளைவாக நீராகிக் கொண்டிருந்தன, கண், மூக்கு

ஆகியவற்றிலிருந்து நீர் வடிந்துகொண்டிருந்தது. தடிமன், சளி பிடித்தவர்களைப் போன்று கைக் குட்டையினால் மூக்கையும் வாயையும் துடைத்துக்கொண்டேன். உடைகளில் பதிந்துகிடந்த பனித் துகள்களும் நீராகிக்கொண்டிருந்தன. அவற்றினைப்பொருட்படுத்தாது மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு கருமங்களைக் கவனிக்கலானேன்.

விமான நிலைய அதிகாரிகள் வெகு சுறுசுறுப்பாக எமது அலுவல்களைக் கவனித்துக் கொடுத்தனர். ஒருசில நிமிடங்களுக்குள் பாஸ்போர்ட், டிக்கெட் பரிசோதனைகள் முடிவுபெற்றன. அவற்றை முடித்துக்கொண்டு நான் வெளியேறியதும், "ஹலோ சிவா" என்று உரத்த தொனியில் கூவிக்கொண்டு, வலது கரத்தினை நீட்டியவண்ணம் ஒருவர் என்னிடம் விரைந்து வருவதைக் கண்டேன். வந்தவரைக் கூர்மையாகப் பார்த்தேன், என்ன ஆச்சரியம்! கொழும்பிலுள்ள சோவியத் தூதுவராலயத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கடமையாற்றிய ரஷ்ய நண்பரான திரு. அலெக்ஸாந்தர் புரோகோரோவ் என்பவர்தான் இவ்வாறு உரிமையுடன் அழைப்பு விட்டுக்கொண்டு வந்தவர். அவரைக் கண்டவுடன் எனக்கு ஏற்பட்ட மிழ்ச்சிக்கோர் அளவையில்லை. கடுங் குளிரை மறந்தேன். மகிழ்ச்சித் திளைப்பில் கை குலுக்கு வதைவிட்டுத் தள்ளிவிட்டு, இருவரும் இறுகக் சட்டித் தழுவிக்கொண்டோம்.

மூன்று, நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தபின்னர் நண்பர்கள் ஒன்றுசேர்ந்தால் கேட்கவா வேண்டும்? குடும்ப விவகாரங்களிலிருந்து நாட்டு அலுவல்கள்வரை எனது சம்பாஷணை விரிந்து பறந்து சென்றது.

எனது சோவியத் சுற்றுலாவின் வழிகாட்டியாக அவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார், நான் வீடு திரும்பும்வரை வழிகாட்டியாக மட்டுமின்றி, தோழனாகவும், ஆலோசகனாகவும் இருந்தார். இனிய நண்பரொருவர் இக் கடமைகளை மேற்கொண்டிருந்தது எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. அவர் கொழும்பிலிருந்த நாட்களில் அவரை 'சாஷா' என்று நாம் அழைப்பது வழக்கம். அதே பெயரை நான் பாவிக்க முனைந்ததும் அவர் பூரிப்படைந்தார்.

"குளிர் எப்படியிருக்கிறது? தாங்கிக்கொள்வீரா?" என்று அனுதாபங் கலந்த தொனியில் வினவினார்.

"உம்மைக் கண்டவுடன் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் எல்லாம் மறைந்துவிட்டது" என்று சிரித்துக்கொண்டே பதிலளித்தேன்.

உண்மையில், தயார் நிலையில் நான் சென்றதால் குளிரைத் தாங்கிக்கொள்வது பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கவில்லை. மேலும் சாஷாவைக் கண்டபின்னர் என்னிடம் புதிய தெம்பும் வீரமும் உருவாகிவிட்டன. சிதிரெட் புகையினை ஊதித் தள்ளுவதால் உடலுக்குச் சூடேற்ற முடியுமென்று நினைத்துக் கொண்டு அவ்வாறே செய்துகொண்டேன். எனது பிரயாணப்பெட்டி வரும்வரை காத்திருக்கவேண்டியிருந்ததினால் இருவரும் வெகு அந்நியோன்யமாகக் கதைத்துக்கொண்டிருந்தோம்.

கதையுடன் அங்கு நடப்பனவற்றையும் வெகு உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டேன். ஒர் ஆணும், ஒரு பெண்ணும் சிவப்பு, வெள்ளை மலர்களைக் கைகளில் அழகாக அடுக்கி வைத்துக்கொண்டு எவ்விரா ஒருவரின் வருகைக்காக காத்து நின்றனர். அவர்கள் தம்பதியராக எனக்குக் காட்சித்தந்தனர். நான் மாஸ்கோ சென்றடைந்த அதே நேரத்தில் பிறிதொரு விமானம் ஜப்பானிலிருந்து வந்திருந்தது. அதில் பிரயாணம் செய்த பெண் விருந்தாளியை வரவேற்கவே இப் பூக்கள் அவரும் வந்து விட்டார். வந்தவரிடம் அகழம், முகழம் மலர், அங்கு நின்ற பெண்மணி பூக்களை ஒப்படைத்தார். கட்டித் தழுவிக்கன்னத்தில் முத்தமிட்டார். மிகவும் மரியாதை கலந்த முறையில் அங்கு நின்ற ஆணும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார். மூவர் மத்தியிலும் ஒரே குதூகலம்! வந்த விருந்தாளி பூக்களை அடுத்தடுத்துப் பார்த்து மெச்சிக்கொண்டிருந்தார்.

இவற்றை நான் விடுப்புப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இதனை அவதானித்த நண்பர் சாஷா, மலர்களுக்கும் ரஷ்ய மக்களுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பினை எனக்கு விளக்கிக் கூறினார். சிவப்பு பூக்கள் காதலைக் குறிக்கும், வெள்ளைப் பூக்கள் அன்பு கலந்த பண்பான வாழ்த்தினைக் குறிக்கும். மஞ்சள் பூக்களை மக்கள் வழங்கமாட்டார்கள். அவை பொருமைையை எடுத்துக்காட்டுவன. சிவப்பும், வெள்ளையும் கிடைக்காவிடின் நீலப் பூக்கள் நாடுவார்கள். என்ன இருந்தாலும் சிவப்பிற்குத்தான் மவுசு அதிகம்.

சிவப்பு நிறம் காதலை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் புரட்சியின் சின்னமாகவும் திகழ்கிறது. புரட்சியில் வெற்றிகண்ட மக்கள், செம் மலர்களில் தமது வெற்றியின் பூரிப்பைக் காண்கிறார்கள். சாஷா விளக்கிக்கொண்டிருந்த வேளையில், காதலனின் அன்பளிப்பினை ஏற்ற காதலியின் முகத்தில் தோன்றிய செந்தளிப் பினைக் கண்டு செம் மலர்களும் சிரித்ததாக ரஷ்யக் கவிஞன் ஒருவன் பாடிய கவிதையொன்று என் நினைவுக்கு வந்தது.

விமான நிலையத்தில் ஒரே ஜன நடமாட்டம். அங்கும்ங்குமென ஓடித் திரிந்தவர்கள் தமது அலுவல்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தனர். வயதுசென்ற பெண்களும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தனை அவதானித்தேன். துடைப்பங்களால் நிலத்தினைத்துப்புரவு செய்பவர்களும், பிற வேலைகளைக் கவனிப்பவர்களும் பல்வேறு கருமங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தனர். வயது சென்றவர்களாக இருந்தாலும், கொழுத்துப் பருத்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுள் எவராவது சோம்பி நிற்கவில்லை. வேலையை விட்டு விட்டு அரட்டையடித்த எவரையும் என்னால் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. சுறுசுறுப்புடன் வேலையில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர். கடமையில் அவர்கள் காட்டிய கரிசனை என்னைப் பிரமிப்படையச் செய்தது, எனது தாய்நாட்டில் இத்தகைய காட்சியைக் காணமுடியாதேயென்று எனக்குள் கறுவிக்கொண்டேன்.

பயணப்பெட்டி வந்து சேர்ந்தவுடன் இருந்த சொற்ப அலுவல்களையும் விரைவில் முடித்துக்கொண்டு, வெளியே காத்திருந்த காருக்குச் சென்றோம். கட்டிடத்திற்கு வெளியே கால் எடுத்து வைத்தவுடன் கடுங் குளிர் என்னைக் கவ்விக்கொண்டது. மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு காருக்குள் ஏறினேன். குளிர் காக்க விமானத்திலிருந்து கொண்டே நான் அணிந்து கொண்ட 'போர் உடை' என்னைவிட்டு அகலாது இருந்தபடியினால் நிலைமையைச் சமாளித்துக்கொள்ள முடிந்தது.

விமான நிலையத்திலிருந்து ஏறத்தாழப் பதினைந்து மைல்களுக்கப்பால் மாஸ்கோ நகரின் நடுமத்தியில் நான சென்றடைய வேண்டிய ஹோட்டலிருந்தது. காருக்குள் இருந்தவண்ணம் சுற்றாடலைக் கவனித்தேன். நீண்ட பெரு வீதிகள், சமதரையான நிலப்பரப்பு. வீதிகளின் இருமருங்கிலும் நீண்டயர்ந்த கட்டிடங்கள், பெரிய துகள்களாகவும், துளிகளாகவும் பனிமழை பெய்து கொண்டிருந்தது. நிலம் முழுவதும் வெள்ளைப் படுக்கை விரிப்பினால் மூடப்பட்டிருப்பதைப் போன்று காணப்பட்டது. மரங்களில் இலை, குழைகள் இருக்கவில்லை. கொப்புகளிலும், தளிர்களிலும் பனிக்கட்டிகள் மூடிக்கிடந்தன. நிறுத்தப்பட்டிருந்த காரர்களையும், ஏனைய வாகனங்களையும் பனி மூடியிருந்தது.

வீதிகளில் விழுந்துகிடந்த பனிப் படலத்தினை இயந்திரம் பொருத்தப்பட்ட லொறிகளிலும், டிராக்டர்களிலும் அப்புறப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். வாகனப் போக்குவரத்தின் சௌகரியத்துக்காக வீதிகளை இவ்வாறு சுத்தம் செய்தனர் பனித் திரளையும், பனிச் சேற்றினையும் அப்புறப்படுத்தவேண்டும்.

பொருத்தப்பட்டிருந்த இயந்திரங்கள் லொறிகளில் இயங்கும் விதத்தினைப் பார்வையிட நான் ஆசைப்பட்டேன். எனது வேண்டதலுக்கிணங்க ஓர் இடத்தில் கார் நிறுத்தப்பட்டது. சாஷாவை அழைத்துக்கொண்டு இயந்திரத்துக்கு அருகில் சென்று பார்த்தேன்.

கொட்டும் பனித்துகள்கள் போர்வையிட, மாஸ்கோ செஞ்சதுக்கத்தில் வியாபித்துநிற்கும் பெரும் பிரங்கி முன்னால் கட்டுரையாளரையும் (கம்பனிக் குரங்குத் தொப்பியுடன்) வழிகாட்டியாயிருந்த சாஷாவையும் படத்தில் காண்கிறீர்கள்.

குவியலாகக் கிடக்கும் நெல் மணிகளை பெண்கள் இரு கைகளாலும் சுளகுகளில் வாரியெடுத்துச் சாக்குகளுக்குள்போடுவதை இலங்கையின் வயல்வெளிகளில் கண்டிருக்கிறேன். அவ்வாறு இரு கைகளைப்போன்று அமைக்கப்பட்டிருந்த இரு இரும்பு அவகு

கள் வீதியில் கிடந்த பனித் திரளையும், மண்ணையும், சேற்றையும் வாரி வாரி எடுத்தன. இவ்வகையில் அள்ளி எடுக்கப்பட்டவை லொறியில் கொண்டு செல்லப்பட்டு ஆற்றில் வீசப்படுகின்றன. வெய்யில் எறிக்கத் தொடங்கியதும் அவை நீராகக் கரைந்துவிடுகின்றன. மண்ணானது ஆற்று மண்ணுடன் சங்கமமாகிவிடுகின்றது.

ஆட்களின் கைகளுக்குப் பதிலாக இயந்திரக் கைகள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்றன. நம்மவர்களென்றால் அக் கடுங் குளிரில் நன்றாகப் போர்த்திக் கொண்டு படுத்து உறங்கிக் கொள்வார்கள். வேலை செய்ய மனம் உசும்பாது. வேலை செய்யத்தக்கதான இயந்திரமிருந்தாலும் அதனை இயக்கக்கூடியவர் 'லீவு' போட்டிருப்பார். சனி, ஞாயிறு ஆகிய தினங்களுடன் நான்கு நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக விடுமுறை வழங்கப்பட்டிருந்தால், கொழும்புமாநகரமே பனியினால் மூடப்பட்டிருக்கும்.

ஆனால், மாஸ்கோ மக்கள் குளிரைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் பனித்திரளைக் கண்டு பயப்படவுமில்லை. கடமையுணர்ச்சியுடன் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்கிறார்கள்.

இயந்திரத்தையும், சுற்றூடலையும் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் காருக்குள் ஏறியபொழுது இவ்வெண்ணங்களே என் மனதில் பதிந்திருந்தன. அவற்றைச் சாஷாவுக்குக் கூறமுடியாத நிலையில் பேச்சினை வேறு திசைக்குத் திருப்பினேன்.

3

மத சுதந்திரம்!

“அன்பு மிகுந்த தெய்வமுண்டு
துன்பம் அத்தினையும் போக்கி
விடும் பாப்பா.”

-பாரதி.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை!

அதிகாலைபிலேயே துயில்விட்டு எழுந்த நான், என் மனதைத் துளைத்துக்கொண்டிருந்த விடயமொன்றுக்குப் பதில்காணவேண்டுமென்று முடிவு செய்தேன்.

சோவியத் நாட்டில் மத சுதந்திரம் இருக்கின்றதா அன்றி இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்னும் விடயத்திற்குப் பதில்காண வேண்டுமென என் மனம் துடித்தது. இவ் விடயம் சம்பந்தமாகப் பலர் பலவாறாக விமர்சனம் செய்து வருவதை நான் அறிவேன். நான் படித்த நூல்களிற்கூட இதற்குத் தெளிவான விளக்கம் அளிக்கப்படவில்லை.

அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தவர்கள் தங்கள் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்றவகையில் இப் பிரச்சினையை அணுகியிருந்தார்கள். கம்யூனிஸ அமைப்பினை வெறுத்தவர்கள் சோவியத் நாட்டில் மத சுதந்திரமே இல்லையென்று அடித்துரைத்தார்கள். ஆனால், அதேவேளையில் நாத்திகத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தவர்கள் 'மதமானது மக்களுக்கு அபினைப் போன்றது' என வருணித்தார்கள்.

இவற்றால் என் மனமும் குழம்பியிருந்தது. இந்நிலையில் சோவியத் நாட்டிலிருக்கும்பொழுது உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்வது உசிதமானதென எனக்குத் தோன்றியது. தக்க விசாரணைகள் நடத்தி எனக்கிருந்த மயக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென முடிவுகட்டினேன்.

நண்பர் சாஷா வந்தவுடன் எனது விருப்பத்தை அவரிடம் தெரிவித்தேன். ஒரு தேவாலயத்திற்கோ, அன்றிப் பிறிதொரு மத நிறுவனத்திற்கோ சென்று, அங்கு நடப்பனவற்றை நேரில் பார்க்க விரும்புவதையும் அவரிடம் கூறிவைத்தேன். மறுப்பில்லாமல் அவர் என்னை அழைத்துச் சென்றார்.

மாஸ்கோ நகர் லுள்ள தேவாலயம் ஒன்றிற்குள் நாம் சென்றோம். அது ஓர் ரஷ்ய வைதீகத் தேவாலயமாகும். கட்டிட அமைப்பில் நான் மேலைநாடுகளில் கண்ட தேவாலயங்களுக்கும் அதற்கும் பாரிய வேறுபாடு இருக்கவில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருந்த அத் தேவாலயம் இன்றும் பழுதின்றியிருந்தது. கட்டிடத்திற்குள் இருந்த தூண்களும், சுவர்களை அலங்கரித்த சித்திரங்களும் தூசுபடாது நன்கு சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கிருந்த நீண்ட ஆசனங்கள், குருமாரின் பிரசங்க மேடை, தோத்திரத் தலம் போன்ற இடங்களும் அப்பழுக்கற்ற முறையில் அழகாகக் காட்சியளித்தன.

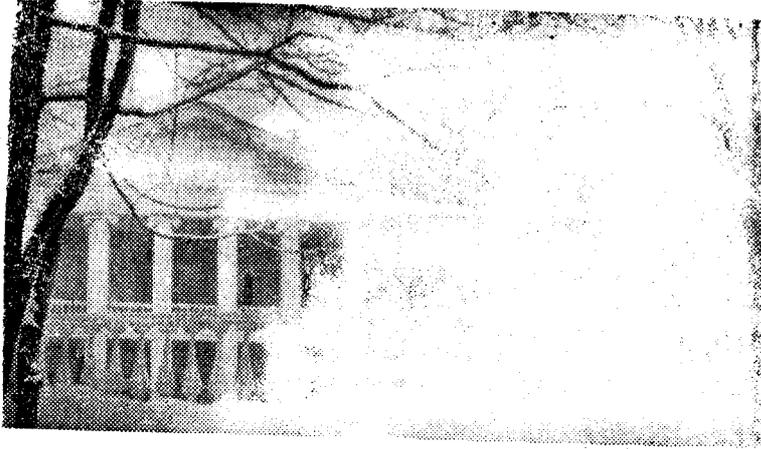
மண்டபத்துக்குள்ளே ஏறத்தாழ அறுபது, எழுபதுபேர் தோத்திரம் பாடிக்கொண்டிருந்தனர். இவர்களுட் பெரும்பாலோர் வயதுசென்றவர்கள். அறுபது வயதினைத் தாண்டியவர்களே அதிகமாக இருந்தனர். பெண்கள் தமது வழமையான உடைகளுடன் கறுத்த முக்காட்டினால் தலையை மூடியிருந்தார்கள். ஆண்கள் கோட்டும் சூட்டும் அணிந்தவாறு நம்மவரைப் போன்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். கறுப்பு அங்கி உடுத்தியிருந்த குருவானவர் போதனை நடத்திக்கொண்டிருந்தார்.

மெதுவாக, ஓசை செய்யாமல் உள்ளே சென்று பார்த்தோம். இலங்கையிலுள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் பிரார்த்தனை நேரம் எவ்வகையில் அமைந்திருக்குமோ அவ்வகையில் தான் அங்குமிருந்தது. ஆலயங்களில் காணக்கூடிய ஒருவகை அமைதி அங்கும் குடிக்கொண்டிருந்தது. உள்ளே சென்று நானும் கும்பிட்டிருப்பேன். ஆனால், அங்குள்ள நடைமுறை எனக்குத் தெரியாது. இந்துவாக இருந்துகொண்டு தவறுசெய்தால் வந்த காரியம் கெட்டுவிடுமென நினைத்துக்கொண்டு சந்தடி செய்யாமல் வெளியே நடைக்கூடத்தில் நின்றுகொண்டோம்.

தோத்திரங்கள் முடிவடைந்ததும் மண்டபத்திற்குள்ளே இருந்தவர்கள் வெளியேறிக்கொண்டிருந்தனர். நடைக்கூடத்திற்கு வந்தவுடன் ஒருவாறு பேச்சுக்களை ஆரம்பித்தனர். ஒருவர், இருவராக வெளியேறிக்கொண்டிருந்தவர்கள், எம்மைக் கண்டவுடன் என்ன நினைத்தார்களோ தெரியவில்லை. நான் ஒரு வெளிநாட்டவனென்பதனைப் பலர் ஊகித்திருக்க வேண்டும். எம் இருவரையும் பார்த்துப் புன்னகைத்தவாறே அவர்கள் வெளியேறிக்கொண்டிருந்தனர்.

அவ் வழியே வந்த ஒரு வயதுசென்ற பெரியவர், சாஷாவைக் கண்டதும், அகமும், முகமும் மலர, நண்பரின் கையை இறுகப்

பற்றியவாறு குசலம் விசாரித்தார். சாலா அவருக்குப் பதிலளித்துக்கொண்டு, நாம் வந்த நோக்கத்தையும் அவருக்கு விளக்கி வைத்தார். ரஷ்ய மொழியில்தான் அவர்கள் சம்பாஷணையை ஆரம்பித்தபோதும், நான் ஒரு விருந்தாளியென்பதை அப் பெரியார் அறிந்தவுடன் ஆங்கிலத்தில் பேசத் தொடங்கினார். எனது அதிர்ஷ்டம். அவருக்கு ஆங்கிலம் தண்ணீர்பட்ட பாடு. தங்கு தடையின்றி வெகு சரளமாகப் பேசினார். எங்களுடன் அவர்கதைத்துக்கொண்டிருந்தபொழுது அவரது துணைவியாரும் எம் முடன் சேர்ந்துகொண்டார். கணவனைப்போன்று மனைவியும் ஆங்கிலம் நன்கு பேசக்கூடியவர். சேவையின் நிமித்தம் வெளி நாடுகளில் அவர்கள் கடமையாற்றியிருந்தபடியால் ஆங்கில மொழியை நன்கு பயின்றிருந்தனர். இதனால், வேண்டிய விபரங்களை அவர்களிடமிருந்து அறிந்துகொள்வது மிகச் சுலபமான காரியமாகிவிட்டது.

மாஸ்கோவின் வெளிப்புறத்திலுள்ள கோர்க்கிமலையில் இருக்கும் லெனின் வாழ்ந்த வீடு இது. லெனின் தனது கடைசி நாட்களைக் கழித்ததும், இறுதியெய்திய தும் இங்கேதான்.

எழுபது வயதினைத் தாண்டிய அவர், பிறந்தநாள்முதல் மதப்பற்றுக் கொண்டிருந்தவர். கம்யூனிஸ்ட் அமைப்பு அவருடைய மத வழிபாட்டுக்கு முட்டுக்கட்டை போடவில்லை, அவ

ரது விருப்பத்திற்கு ஏற்றவகையில் மத அனுஷ்டானங்களை அவர் கடைப்பிடித்து வந்தார்.

தனது ஆரம்பகால அனுபவங்களை எடுத்து விளக்கிய அவர், ஒரு நடமாடும் கலைக் களஞ்சியம்போன்று ஒவ்வொரு விடயத்தினையும் தெளிவாக எனக்கு விளக்கிக்கொண்டிருந்தார். நடைக்கூடத்தில் நின்று பேசிக்கொண்டிருப்பது முறையற்றதென்று உணர்ந்த நாம், தேவாலயத்தினை விட்டு வெளியேறினோம். சிறிது தூரம் நடந்து சென்று சிற்றுண்டிச்சாலையொன்றில் இடம் பிடித்துக்கொண்டோம். ஞாயிற்றுக்கிழமை ஓய்வு நாளாக இருந்தபடியால் எமது உற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி காலை உணவினை எம் முடன் அருந்திக்கொள்ள அவர்கள் சம்மதம் தெரிவித்தனர்.

உணவு அருந்துவதிலும் பார்க்க அவர்களுடன் பேசுவதிலேயே எனக்கு அதிக நாட்டமிருந்தது. ஏனெனில், விசாலமான அறிவுடனும், புத்திக்கூர்மையுடனும் அவர் எனது கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்துக்கொண்டிருந்தார். அவரது மேதாவிசாத்தினை மெச்சிய அதேவேளையில், எனது சமுசயங்களுக்குத் தீர்வுகாண நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நேரம் போவதே தெரியாமல் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். நான் கேள்வி கேட்க, அவர் பதிலளிப்பார். அவருடைய பதில் போதவில்லையெனில் அவரது துணைவியார், என்னிடம் தோன்றிய ஐயப்பாடுகளைத் தீர்த்து வைப்பார். இப்படியே விவாதித்துக்கொண்டிருந்தோம்.

மத அனுஷ்டானங்களுக்கான உரிமையையும், விரும்பிய மதத்தினை ஏற்றுக்கொள்ளும் சுதந்திரத்தையும் ரஷ்ய அரசியல் திட்டம் வழங்கியிருக்கின்றது. 1917ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட இத் திட்டத்தில்தான் இவ்வுரிமையும் சுதந்திரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒரு மனிதனுக்கு, தான் விரும்பிய மதத்தைப் பின்பற்ற உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதேவேளையில், மதத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களுக்கு சமய எதிர்ப்புப் பிரசாரங்களை நடத்தவும் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவனுடைய தனிப்பட்ட நம்பிக்கையில் தான் இவை தங்கியிருக்கின்றன. 'மதமானது தனி நபரின் சொந்த விடயம்' என்று லெனின் கூறி இருக்கிறார். அதில் தலையிட எவருக்கும் உரிமையிலையென்பதே அவரின் வாதமாகும். அதே கொள்கைதான் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மதம் வேறு; பாடசாலைகள் வேறு. பாடசாலைப் படிப்புடன் மதபோதனையைக் கலக்க முடியாது. அதற்குத் தடைபோடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளைவாக மாணவர்கள் மதத்தினைப்

பற்றிக் கல்வி நிலையங்களில் கற்றறிய முடியாது. அதைப்போன்று தான் திருச்சபையும், அரசு நிருவாகமும் பிரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜாங்க வேலைகளில் திருச்சபை தலையிட முடியாது. அரசு நடவடிக்கைகளில் தமது செல்வாக்கினைப் பிரயோகிக்கத் திருச்சபையினருக்கு அனுமதி கிடையாது. மதம் வேறு, அரசு நிருவாகம் வேறு. ஒன்றுடன் ஒன்று தலையிடுவதால் அனர்த்தங்களே விளையும். அதனால் அவை பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நிலையில், மதத் தாபனங்களைக் கொண்டு நடத்துபவர்கள் என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பானதொன்றாகும். ஒவ்வொரு மதத்திலும் பற்றுள்ளவர்கள் தமது சொந்த விருப்பத்தின்பேரில் பணவுதவி கொடுக்கின்றார்கள். தம்மால் இயன்ற அளவுக்குச் சந்தாத் தொகைகளை வழங்குகின்றார்கள். அவற்றைக் கொண்டு

லெனின் வாழ்ந்த வீட்டின் படிப்பறையிலே உள்ள 'பிசின்' புட்டியைப்பற்றி கட்டுரையாளருக்கு சாஷா விளக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். நாளாந்தம் தாம் உபயோகிக்கும் 'பிசின்' லெனின் தன் கைப்படவே செய்து படிப்பறையில் இட்டு வைப்பாராம்.

தான் மத நிறுவனங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும், தங்களுக்கு வேண்டிய பிரசாரங்களையும் வெளிக்கொணர்கிறார்கள். இவை தனிப்பட்ட விடயங்கள் என்றபடியால் அரசு உதவி கிடைப்பதில்லை.

ரஷ்ய வைதீக தேவாலயத்தின் ஆக்குகளுக்கு உட்பட்டவர்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கின்றார்கள். இஸ்லாம் மதத்தினைப் பின்பற்றுகிறவர்களும் கணிசமான அளவில் இருக்கின்றார்கள். கிறிஸ்தவ பப்ளிக் மிஷன்ஸ் சேர்ந்தவர்கள், திருவாயிர வருகைக் கோட்பாட்டாளர், விவிலிய மறைக் கோட்பாட்டாளர் போன்ற பல்வேறு மதக் கோட்பாடுகளை அனுட்டிப்பவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். தங்களுடைய மதங்களைக் கடைப்பிடித்து அழக அவர்களுக்கு எவ்வித தடையோ, தடங்கலோ கிடையாது.

ஆனால், சோவியத் நாட்டிற்கு எதிரான பிரசாரத்தில் இறங்குவோ, கம்யூனிஸ்டுக்கோப்பினைச் சிதைக்கும் பிரசாரத்தில் இறங்குவோ அவர்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். தாய் நாட்டின் நலனில் அக்கறையுடையவர்கள் அவ்வாறு செய்வது தகாதென்று அரசியல்சட்டம் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளது. கம்யூனிஸ்டுக்கு எதிரான பிரசார நடவடிக்கைகளில் இறங்குவது தேசத் துரோகச் செயலாகும். மதத்தினை வளர்ப்பதாகப் பாசாங்கு செய்பவர்கள் தேசத் துரோக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவர்.

சினிமாப் படம்போன்று எல்லா விவரங்களையும் அப்பெரியார் எனக்குத் தெளிவாக விளக்கிக்கொண்டிருந்தார்.

இளவயதினர், அதாவது வாலிப் பருவத்தினர் மதத்தில் நாட்டம் கொண்டுள்ளனரா? இது எனது அடுத்த கேள்வி.

இளவயதினர் தமது எதிர்காலத்தைப்பற்றியே சிந்திக்கிறார்கள். படிப்பில் சிரத்தை காட்டுகிறார்கள். தாம் மேற்கொண்டள்ள தொழிலில் அதிக ஊக்கம் எடுக்கின்றார்கள். அவர்களின் எண்ணங்களும் அபிலாஷைகளும் தொழில், ஆக்க முயற்சிகளில் நிலைகுத்தி நிற்கின்றன.

பழமையில் பற்றுள்ளவன் சமய சித்தாத்தங்களை நாடலாம். எதிர்காலத்தைப்பற்றி ஏங்குபவன் மதமென்னும் போர்வைக்குள் அடைக்கலம் புகுந்துகொள்ளலாம். ஆனால், புதுயுகம் காணத்துடிக்கும் வாலிபன், விஞ்ஞான ரீதியிலமைந்த வாழ்வில் தனது மனதைப் பறிகொடுத்து நிற்கின்றான். அவனது உள்ளுணர்வும் சிந்தனையும் யதார்த்த நிலையில் செயற்படுவதால், மத போதனைகளுக்கு அவனது இதயத்தில் இடமில்லாமற் போய்விடுகிறது.

பெரியவருக்குப் பதிலாக அவ்வம்மையார் எனக்களித்த விளக்கம் இதுதான். பெரியதொரு தத்துவம் இதில் பொதிந்திருப்பது எனக்குப் புலனாகியது. சிற்றுண்டிச்சாலையில் இருந்த இளவயதினரைப் பார்த்தேன். மன உளைச்சல்கள் எதுவுமின்றி ஆயாசமாக அவர்கள் பொழுதினைப் போக்கிக்கொண்டிருந்தனர். கலகலவென்ற சிரிப்பு. சில சமயங்களில் உரத்த தொனியில் பேச்சு. எதிர்காலத்தைப்பற்றிய கவலையே இல்லாத போக்கு. முகங்களில் ஒரு சோபை. அங்கே கவலையையோ ஏக்கத்தையோ என்னால் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை.

அங்கு குழுமியிருந்த காதல் ஜோடிகள் இன்பமுற ஏதேதோ சல்லாபித்துக்கொண்டிருந்தன. கண்களும், வாய்களும் பேசின. ஆனால், அவை மதத்தைப்பற்றிய பேச்சாக இருக்கமாட்டாதென நான் புரிந்துகொண்டேன். எமக்கு அருகில் போடப்பட்டிருந்த மேசையில் அமர்ந்திருந்தவர்கள் அடுத்த விடுமுறையை எங்கே கழிப்பதென்று வாதாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் உரையாடல் சாஷா எனக்கு சுருக்கமாக மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தார்.

தான் கூறியது உண்மையென்பதனை அருகிலிருப்பவர்கள் உணர்த்துகின்றார்களென்று அவ்வம்மையார் முறுவலித்தார். அதை ஆமோதிப்பதைவிட எனக்கு வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

4.

நட்பும், தேநீரும்!

“பக்குவத் தேயிலை
நீர் குடிப்போம் - அங்கு
பதுமை கைக்கிண்ணத்தில்
அளித்திடவே!”

-பாரதி.

இலங்கையின் தேயிலைப்பானத்தை சோவியத் மக்கள் விரும்பிப் பருகுவதைக் காண எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. நல்லரகத் தேயிலையென்றால் சொல்லத் தேவையில்லை. விழுந்தடித்துக்கொண்டு வாங்குவார்கள். தேயிலைப் பானத்தைப் பருகி உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் இதத்தினைத் தேடிக் கொள்வார்கள்.

மாஸ்கோ நகரின் சுற்றுப்புறத்திலிருக்கும் தேயிலைத்தொழிற்சாலைஒன்றுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு எனக்குக்கிட்டியது. ‘லெனின் தேயிலைத் தொழிற்சாலை’ என்று அதற்குப் பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். நானும்சாஷாவும் தொழிற்சாலைக்கு சென்றபோது, அதன் டைரக்டர், தொழிற்சங்க அதிகாரி, அவ்வட்டாரத்தின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் ஆகியோர் எம்மை வரவேற்றனர். தொழிற்சாலையில் கடமையாற்றும் ஏனைய முக்கிய அதிகாரிகளும் வரவேற்புக் குழுவில் அடங்கியிருந்தனர்.

லெனின் தேயிலைத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கும் எமது நாட்டிற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதாகவே எனக்குப் பட்டது. சோவியத் - இலங்கை நட்புறவுச் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளின் பயனாக இத் தொடர்பு மிக இறுக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதனை என்னால் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

தொழிற்சாலையின் வரவேற்பு மண்டபத்தில் பெரியபடங்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. பிரதமர் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயகா அத் தொழிற்சாலைக்கு விஜயம் செய்தபோது எடுக்கப்பட்ட படம், எமது அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள், சோவியத் - இலங்கை நட்புறவுச் சங்க உறுப்பினர்கள் அத் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட்டபோது எடுக்கப்பட்ட படங்கள் அங்கு

காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்படங்களைப் பார்த்தபோது நான் இலங்கை மண்ணில் இருக்கின்றேனா அல்லது சோவியத் மண்ணில் இருக்கின்றேனா என்றே எனக்குச் சந்தேகமேற்பட்டது. ஏனெனில் அவ்வளவு தூரத்திற்கு இலங்கை-சோவியத் நட்புறவினாச் சித்திரிக்கும் படங்கள் என்னைக் கவர்ந்துகொண்டிருந்தன.

அத் தொழிற்சாலையில் 'உடேஸ்ட்ட' ராகக் கடமையாற்றும் பலர் இலங்கைக்கு இருமுறை விஜயம் செய்திருக்கிறார். பசல் லாவை, பூண்டலோயா போன்ற பகுதிகளில் தங்கியிருந்து தேயிலைச்செடிகளின் உற்பத்திமுறைகளைப் பார்வையிட்டிருக்கிறார். இவ்வாறு தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்று அங்கு நடப்பனவற்றையும் அவதானித்திருக்கிறார். இதனால் இலங்கையின் தேயிலையைப்பற்றி அவர் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தார். அவரைப்பான்று அந்தத் தொழிற்சாலையில் கடமையாற்றும் சில பெண் ஊழியர்களும் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்திருக்கின்றனர்.

இலங்கையின் தேயிலையை மட்டுமல்ல, செவ்வியநீரையும் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். நல்லெண்ண விஜயத்தின் மேற்கொண்டு இலங்கை வந்தவர்கள், மலையகத்திலுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு விஜயம் செய்ததுடன் நீர்கொழும்பு, ஹிக்கடுவை போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று உல்லாசமாகப் பொழுதினைப் போக்கியிருக்கிறார்கள். இலங்கையின் இயற்கைக் காட்சிகளைப்பற்றியும், நாட்டின் எழிலைப்பற்றியும் அவர்கள் புகழ்ந்துரைத்தபொழுது என் மனம் புல்லரித்தது.

லெனின் தேயிலைத் தொழிற்சாலை ஏறத்தாழ நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிறுவப்பட்டதாகும் குறிப்பாக இலங்கை, இந்தியா ஆகிய இரு நாடுகளிலிருந்தும் அவர்கள் தேயிலையை இறக்குமதி செய்கிறார்கள். அத்துடன் ரஷ்யாவின் சில மாநிலங்களிலிருந்தும் தேயிலையைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு தருவிக்கப்படும் தேயிலை இத் தொழிற்சாலையில் பதனிடப்பட்டுப் பக்கெட்டுகளில் அடைக்கப்படுகின்றது. கால் இரூத்தல், அரை இரூத்தல், ஒரு இரூத்தல் என்று வெவ்வேறு அளவுகளில் அவை அடைக்கப்படுகின்றன. மாஸ்கோ நகர் முழுவதற்கும் அவை விநியோகிக்கப்படுகின்றன. மிஞ்சிய தேயிலைப் பாக்கெட்டுகள் ஏனைய மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன.

தொழிற்சாலைக்கு நாங்கள் விஜயம் செய்தபொழுது கிழக்கு ஜெர்மனியில் உருவாக்கப்பட்ட இயந்திரங்களே அங்கு பொருத்தப்பட்டிருக்கக் கண்டோம். அதிக பாக்கெட்டுகளை அடைக்க வேண்டியிருப்பதாலும், ஏனைய மாநிலங்களிலும் தேயிலைப் பாக்

கெட் விற்பனவுகளைப் பெருக்கவேண்டியிருப்பதாலும் பிரிட்டனி விருந்துதருவிக்கப்படும் பாரிய புது இயந்திரங்களை பொருத்த விருப்பதாகத் தொழிற்சாலையின் டைரக்டர் எம்மீடம் கூறினார். பிரிட்டனில் தயாரிக்கப்பட்ட இயந்திரங்கள் வெகுவிசைவில் வந்து சேர்ந்துவிடுமென்றும் அவை பொருத்தப்பட்ட பின்னர் பாக்கெட் அடைக்கும் வேலைகளை நூறு சதவிகிதம் அதிகரிக்கலாமென தாம் நம்புவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட நாம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். பெரும்பாலும் பெண்களே அங்கு பணிபுரிபின்

இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் தேயிலை, மாஸ்கோ நகரின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள லெனின் தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் 'பாக்கெட்' டில் இயந்திரத்தின் உதவியுடன் அடைக்கப்படுகிறது.

றனர். நடுத்தர வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அதிகமாக இருந்தனர். ஒவ்வொரு தொழிலாளியிடமிருந்தும் சிறந்தவேலையைப் பெறும்பொருட்டு ஊக்கத் திட்டங்களை வகுத்திருந்தனர். ஒரு தினத்தில் அதிக பாக்கெட்டுகளை அடைப்பவரின் வேலை விசேடமாகக் கண்க்கப்படும் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து நற்சேவை செய்யும் தொழிலாளிக்கு நற்சான்றிதழ் வழங்கப்படும். அத்துடன் பதக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுகொளரவிக் கப்படுவார். அவருடைய புகைப்படமும் அவர் வேலைசெய்யுமிடத்தில் ஏனைய தொழிலாளிகளின் பார்வைக்கென வைக்கப்படும். மற்றவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக, ஒரு வழிகாட்டியாக அவர் இருக்கின்றாரென்பதைப் புலப்படுத்தவே இவ்வொழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இத்தகைய திறமைப் பரிசுபெற்ற பெண் தொழிலாளி ஒருவர் எமக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டார். நாற்பத்தெட்டு வயது நிரம்பிய அப் பெண்மணி தொடர்ச்சியாகத்தனது செயற்திறனையும் ஊக்கத்தினையும் வெளிக் காட்டியதால் பதவி உயர்ச்சி பெற்றிருந்தார். அவர் கட்டமைபுரிந்த பகுதியின் முகவராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். உண்மையாக உழைப்பவர்களுக்கு ரஷ்ய நாடு கொடுக்கும் மதிப்பினை இது எனக்கு உணர்த்தியது.

தொழிற்சாலையை வெகு துப்புரவாகவும், அழகாகவும்வைத்திருந்தார்கள். தொழிலாளருக்கான அவசர சிகிச்சை அறை, ஓய்வு விடுதி, உணவு மண்டபம், சிற்றுண்டிச்சாலை போன்ற இடங்கள் வெகு நேர்த்தியாக அமைந்திருந்தன. தொழிலாளரே தொழிற்சாலையை நிருவகித்து நடத்துவதால் தொழிலாளரின் தேவைகளைக் கவனிக்கும் இடங்கள் யாவும் அழுக்கற்ற நிலையில் காணக் கிடந்தன. சமூகச் சொத்து என்ற நினைப்பில் அவற்றினை ஒவ்வொருவரும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

டேஸ்டர், செக்கர் போன்றவர்களுடனும் நிருவாகத்துக்குப் பொறுப்பான தலைவருடனும் நாம் பேசியபொழுது ஒரு சில உண்மைகள் வெளியாகின. இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து தேயிலை தருவிக்கப்பட்டபோதிலும், இலங்கையின் உயர்ந்த ரக தேயிலைக்கு நல்ல மவுசு இருந்ததை அவர்கள் வெளிப்படையாகவே கூறி வைத்தனர். ஆனால், இந்தியாவும் இத்துறையில் கடுமையாகப் போட்டியிடுவதால் எமது உயர் ரகத் தேயிலையின் தரத்தையும், மணத்தையும், குணத்தையும் நாம் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும். இதனை நாம் செய்யத்தவறினால் இப்பொழுது பிடித்து வைத்திருக்கும் ஒருபடி உயர்ந்த நிலையைக் கட்டாயமாகக் கைவிடுவோமென்று நான் உணர்ந்துகொண்டேன்.

சோவியத் நாட்டிலுள்ள ஜோர்ஜியா போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து பெறப்படும் தேயிலை காரம் மிகக் கூடியதாகும். இதனை பச்சைத் தேயிலைப் பானமாக்கிப் பருவார். இலங்கைத் தேயிலையிலும் பார்க்க இது காரம் கூடியதுமட்டுமன்றி அளவிலும், நிறத்திலும் மாறுபட்டதாகும். இத் தேயிலையை ஆண்கள் அதிகமாக விரும்பிக் குடிப்பதனை நான் பார்த்திருக்கின்றேன்.

இது சோவியத் நாட்டில் மிகவும் பிரசித்தம் பெற்றதாகும். இதற்குப் பாலும் போடமாட்டார்கள். சீனியும் போட மாட்டார்கள். எலுமிச்சையோடு கிடைக்கும் இப் பானம் வயிற்றுக் கோளாறுகளைத் தீர்ப்பதாகக் கூறிக் கொள்வர். விருந்தாளிகள் வந்தால் பெரிய வளைவான பாத்திரங்களில் தேயிலைப் பானத்தை எலுமிச்சைப் பழப் பாதியுடன் கொடுப்பது அவர்களின் வழக்கமாகும். உளுனையில் அடித்தி உடன் வறுக்கப்பட்ட இத் தேயிலையைக் காலை, மாலை, இரவென எந்த வேளையிலென்றாலும் பருக அவர்கள் தயாராக இருப்பர்.

மேசையில் பெரிய கூசாவொன்றில் கொதிக்கக் கொதிக்கப் பச்சைத் தேயிலைப்பானம் வைக்கப்பட்டிருக்கும். கூசாவுக்குப் பக்கத்தில் விருந்தாளிகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்றவகையில் பாத்திரங்களும் இருக்கும். வீட்டுக்காரர் ஒவ்வொரு பாத்திரத்திலும் பச்சைத் தேயிலைப் பானத்தை நிரப்புவார்.

பாத்திரத்தை எடுத்து தேயிலைப் பானத்தை ஊற்றி, ஊற்றி ஆற்றுவார். இவ்வாறு தேயிலைப் பானத்தைப் பலமுறை ஊற்றி, ஊற்றி ஆற்றுவாரேயானால் வந்துள்ள விருந்தாளி வீட்டுக்காரருக்கு மிகவும் வேண்டியவர் என்பதே அர்த்தம். அதாவது நெருங்கிய நண்பரொருவரோ அல்லது மிகவும் வேண்டப்படும் ஒருவரோ வீட்டுக்கு வந்தால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் இவ்வாறு நடந்துகொள்வார். கொதிக்கும் பச்சைத் தேயிலைப்பானத்தை ஒரு பாத்திரத்திற்குள் வார்த்துவிட்டு அப் பானத்தின் குட்டினைத் தணிப்பதற்கு இன்னொரு சிறு பாத்திரத்திற்குள் ஊற்றி ஆற வைப்பது ஆழ்ந்த நட்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ஆனால், வந்த விருந்தாளியிடம் கொதிக்கும் தேயிலைப் பானத்தை சுடச் சுடப் பாத்திரத்திலிட்டு வீட்டுக்காரர் ஒப்படைப்பாரேயானால், அந்த விருந்தாளி அதிகநேரம் வீட்டில் தங்கியிருப்பதனை வீட்டுச் சொந்தக்காரர் விரும்பவில்லையென்றே பொருள்படும். அதனைப் பருகியவுடன் வந்தவர் வீட்டிலிருந்து வெளியேறிவிடவேண்டும். அதிகநேரம் தங்கியிருந்து காலத்தை வீணாக்கலாகாதென்பதை வாயால் கூறாது செய்கையால் விளக்கி வைப்பர்.

நண்பரொருவர் விருந்தாளியாக வந்தால் கூசாவில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தேநீர்ப் பானம் முடிவுறும்வரை பாத்திரத்தில் ஊற்றி ஊற்றிக் குடிக்கவேண்டும். சுவையாகக் கதைத்துக் கொண்டு குடித்து முடிப்பதென்றால் ஒன்றரை மணித்தியாலமாக வது செல்லும். இதற்கென்றே ரஷ்யாவின் பல இடங்களில் பச்சைத் தேயிலைப் பானக் கடைகள் இருக்கின்றன. இக் கடைகளில் வேறு எத்தகைய குடிவகைகளோ, தின்பண்டங்களோ

லெனின் தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் 'பாக்கெட்' செய்யப்பட்ட அழகிய தேயிலைப் பெட்டிகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் காட்சி.

பரிமாறப்படுவதில்லை. பச்சைத் தேயிலைப் பானம் மட்டுமே வழங்கப்படும். நண்பர்கள், அந்நியோன்யமான உறவினர்கள் ஒன்றாக

இருந்து இன்பமாகக் கதைத்துப் பொழுதைப் போக்க இது ஒரு வழியாகும்.

லெனின் தேயிலைத் தொழிற்சாலையிலும் எனக்கு இந்த அனுபவம் ஏற்பட்டது. அத் தொழிற்சாலையின் டைரக்டர், கூசாவில் இருந்த தேநீர்ப் பானத்தை ஒரு பாத்திரத்திலிட்டுப் பின்னர் நான்கு, ஐந்துமுறை மாறி மாறி ஊற்றி ஆறவைத்துவிட்டு என்னிடம் ஒப்படைத்தார். நான் ஒரு விசேட விருந்தாளியாகச் சென்றதால் விசேட உபசாரம் எனக்கு அளிக்கப்பட்டது. பாத்திரத்திலிருந்த தேநீரை ஒருமுறை பருகியபின்னர், இரண்டாம் முறையும் அவர் ஊற்ற எத்தனித்தார். ஆனால், வயிற்றில் இடமில்லாததினால் இன்னொருமுறை அத் தேநீரை உட்கொள்ள என்னால் முடியவில்லை.

நண்பர் சாஷா இவ்வழக்கத்தில் நன்கு பழக்கப்பட்டவர். தேநீர் பருகுவது அவருக்கு கைவந்த கலையாக இருந்தது. எனது பங்கையும் ஒன்றுசேர்த்து அவர்குடித்து முடித்தார். எனக்கு உதவிசெய்த நண்பரை நான் பின்னர் பாராட்டத் தவறவில்லை.

5.

நகர்ந்தசையும் மாளிகைகள்!

“அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப்புவிமேல்
ஆயிரம் தொழில் செய்துவிடுவீரே
பெரும் புகழ் நுமக்கேயிசைக்கின்றேன்
பிரமதேவன் கலையிங்கு நீரே”

- பாரதி

“முருகா என்றதும், உருகாதா என் மனம்... மோகனக் குஞ்சரி மணவாளா...!” என்ற பக்திப் பாடல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஏது? மாஸ்கோ நகரில் முருகனின் பக்திப் பாடல் எவ்வாறு ஒலித்தது? என்று முக்கின்மேல் விரலை வைத்துச் சிந்திக்கத் தலைப் படாதீர்கள்.

லுமும்பா பல்கலைக் கழகத்திற்கு நான் விஜயஞ் செய்த பொழுது அங்கு படித்துக் கொண்டிருக்கும் எனது உறவினர், “டேப் ரிக்கார்டரில்” இப்பாடலை போட்டுக் காட்டித் தானும் மகிழ்ந்து கொண்டார். பொறியியல்துறை பட்டதாரி மாணவராகிய அவர், பக்திப் பாடல்களை யெல்லாம் “டேப்” செய்து வைத்திருக்கிறார். “தெய்வம்” சினிமாப்படத்தில் உள்ள பக்திப் பாடல்கள், தமிழகப்பாட்டுக் காரர்களின் பக்திப் பாடல்கள் எல்லாம் “டேப்பில்” இருந்தன.

இலங்கையில் படிக்கும் நாட்களில் பரீட்சைக்கு முதல் நாள் ஒவ்வொரு கோயிலாகச் சென்று அவர் கும்பிடுவது வழக்கம். பரீட்சை தொடங்கும் நாளிலும் அவர் கோவிலுக்குச் சென்று முருகனை வழிபட்டுத் தேங்காய் உடைத்துவிட்டுத் தான் பரீட்சை எழுதச் செல்வார்.

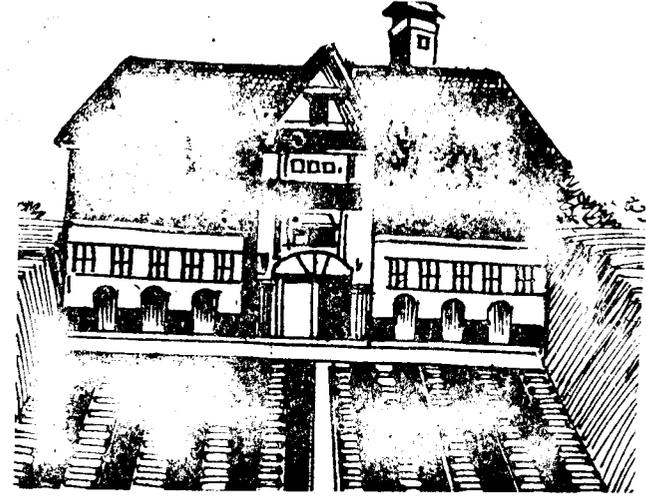
ஆனால், மாஸ்கோ நகரில் முருகனைத் தரிசிப்பது எங்ஙனம்?

அதற்கு ஒரே வழி முருகனைப் பற்றிய பக்திப்பாடல்கள் அனைத்தையும் “டேப்” செய்து வைத்திருப்பது தான். கடவுளைப் பற்றிய எண்ணம் வந்தவுடன் அறைக்குள் வைத்து “டேப் ரிக்

கார்டரைப்” போட்டுக் கொள்வார். பாட்டை ரசிக்கும் வேளையில் முருகன் மீது பக்தியும் பிறந்து விடும் என்று அவர் என்னிடம் கூறினார்.

அவரைப் பார்க்கச் சென்ற சமயம் தம் கைவசமிருந்த பக்திப் பாடல்களை அவர் போட்டுக்காட்டினார். தனக்கு ஏற்பட்ட சில அனுபவங்களையும் அவர் என்னிடம் கூறிவைத்தார். லுமும்பா பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் படிப்புக்களை ஆரம்பித்த நாட்களில் தமிழ்ப் பக்திப்பாடல்கள் எத்தகையவை என்பதைச் சகமாணவர்களுக்கு விளக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதாம்.

அவருடன் படித்த தோழர்களுக்குப் பக்திப் பாடல்களைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. குறிப்பாக ரமணி அம்மாளின் பாட்டுக்கள் டேப் ரிக்கார்டரில் போடப்பட்டதும் மற்ற மாணவர்கள் ஆடத்தொடங்கி விடுவாராம். நம்மவர்கள் “பைலா” நடனம் ஆடுவதைப் போன்று அவர்களும் நடன இசையென நினைத்துக் கொண்டு கட்டிப் பிடித்து ஆடத்தொடங்கி விடுவார்களாம்.

வீதிகளை விசாலிக்கும்போது குறுக்கே நிற்கும் கட்டடங்களைப் பெயர்த்து உருளைகள்மேல் வைத்து இப்படித்தான் அசைத்து நகர்த்துகிறார்கள்.

பக்திப் பாடல்களை வைத்துக்கொண்டு “பைலா” ஆட எனது உறவினர் விரும்பவில்லை. மற்றவர்களைத் தன் வழிக்குக்

கொண்டு வர மிகவும் பிரயாசை எடுக்கவேண்டியிருந்தது. காலஞ்செல்லச் செல்ல அவர்களும் நிலைமையை உணர்ந்து “பக்திப்பாடல்களுக்கு” பைலா ஆடுவதை நிறுத்திக்கொண்டனர். இப்பொழுது அவர் தனிமையில் இருக்கும் வேளையில் தான் முருகன் தியானத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

அவரது பக்திப் பரவசம் முடிவடைந்ததும் மாஸ்கோ நகர் வீதிகளுக்கு அவரை இழுத்து வந்தேன்.

திட்டமிட்ட அடிப்படையில் தான் ரஷ்ய நகரங்கள் நிருமாணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பரந்து அகன்று செல்லும் வீதிகள், அவற்றுக்கருகில் உயர்ந்து வியாபித்து நிற்கும் கட்டடங்கள், சூழலைக் கெடுக்காத முறையிலும் நச்சுப் புகைகள் பரவுவதைத் தடுக்கும் வீதத்திலும் நகரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எனது உறவினர் கட்டடத் துறையில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி வல்லமை பெற்றிருப்பவர் என்ற படியால் மாஸ்கோ நகரின் நிருமாண வேலைகளை இலகுவாக எனக்கு விளக்கி வைத்தார்.

வீதிகளை விஸ்தரித்து ஓர் ஒழுங்கான முறையில் அவற்றினை அமைக்கும் பொருட்டு அவ்வீதிகளுக்கு அருகிலிருந்த கட்டடங்களை அவர்கள் அகற்றி இருக்கிறார்கள். உண்மையில் கட்டடங்கள் நகர்த்தப்பட்டிருக்கின்றனவென எனது உறவினர் கூறியபொழுது என்னால் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

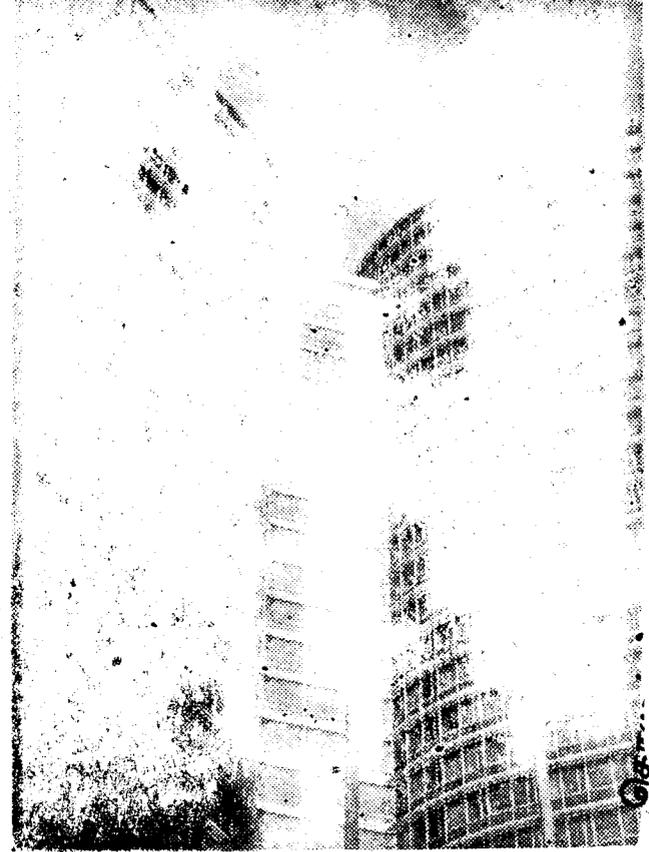
1930ம் ஆண்டிலிருந்தே கட்டடங்களை நகர்த்தும் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1936லிருந்து 1941ம் ஆண்டுவரை மாஸ்கோ நகரிலிருந்தே ஏறத்தாழ நாற்பது பெருமாடிக் கட்டடங்கள் நகர்த்தப் பட்டிருக்கின்றனவென அவர் புள்ளி விவரங்களுடன் எனக்குக் கூறி வைத்தார்.

கட்டடங்களை நகர்த்தும் கலை அவ்வளவு புதியதொன்றல்ல. கி. பி. 1455ம் ஆண்டில் இத்தாலியில் வாழ்ந்த அரிஸ்தோத்தல் பிரோவான்டி என்ற கட்டடக்கலை நிபுணர் அங்கிருந்த கட்டட மொன்றை முப்பத்திநான்கு அடிகள் தூரத்திற்கு நகர்த்தியிருந்தார். ஆனால் அவரது கலை, பரம இரகசியமாக பவுத்திரப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்ததன் விளைவாக ஏனைய நாட்டவர்கள் அதனை எளிதில் கற்றுக் கொள்ளவில்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கட்டடங்களை நகர்த்தும் வேலைகள் மீண்டும் ஆரம்பித்தன. அமெரிக்காவிலும் இதனைச் செய்தார்கள். அதைப்போன்று ரஷ்ய நாட்டிலும் முதன் முதலாக 1898ம் ஆண்டில் இரண்டு அடுக்கு மாளிகையொன்று

மாஸ்கோ நகரில் நகர்த்தி வைக்கப்பட்டது. ஏழு அடி ஆழமும் நாற்பத்தியெட்டு அடி அகலமும் கொண்ட ஒரு குழிக்கு மேலால் அந்த மாளிகை நகர்த்தப்பட்டு விடப்பட்டது.

மாஸ்கோ நகரின் புனர் நிருமாணத்துக்காக 1930ம் ஆண்டில் “டிர்ஸ்டி” சபையொன்று அமைக்கப்பட்டது. பழைய வீடுகளைப் பாதுகாப்பதுடன் இச்சபையின் வேலைகள் முடிந்துவிடவில்லை. அந்நாட்களில், வீடுகளை இடம் பெயர்க்க வேண்டிய

சோவியத் நாட்டில் உள்ள ஒங்கி உயர்ந்து புத்தக விரிப்பைப்போல் காட்சிதரும் இக் கட்டிடத்தில்தான் பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான அமைச்சர்கள் குழு கருமமாற்றுகிறது.

அவசியம் ஏற்பட்டபொழுது அவற்றினை பகுதி பகுதியாகக் கழற் றிப் புது இடங்களில் கட்டிக்கொண்டார்கள்.

ஆனால் அதனிலும் பார்க்கக் கட்டடங்களை முழுமையாக நகர்த்தி அவற்றைப் பொருத்தமான இடங்களில் விட்டு வைப் பது நேரச் செலவையும் வேலைச் செலவையும் குறைக்கும் என்று கண்டு கொண்டார்கள்.

ஒரு கட்டடத்தை அகற்றுவதற்கு முன்னர் அது எழுப்பப்பட்டுள்ள நில அமைப்பினை நன்கு ஆராப்து பார்ப்பார்கள். இதன் பின்னர் அக்கட்டடத்தின் அத்திவாரம்வரை தோண்டுவார்கள். அத்திவாரம் வரை தோண்டிய பின்னர் கம்பித் தூண்களினால் இறுக்கமாகக் கட்டடத்தைப் பினைப்பார்கள்.

அவ்வாறு செய்து கொண்டு அத்திவாரத்திற்குக்கீறே உருளை களை வைத்துக் கட்டடத்தை நகர்த்துவார்கள்.

ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு முப்பத்தைந்து அடி தூரம் கட்டடம் நகர்த்தப்படலாம். இவ்வாறு நகர்த்தப்படும் கட்டடம், புதி ராக அமைக்கப்பட்டுள்ள அத்திவாரத்தின்மீது பொருத்தப்படும்.

கி கோர்க்கி வீதியில் அமைந்திருக்கும் மாஸ்கோ நகர் சோவியத் கட்டடம் 1939ம் ஆண்டில் நாற்பது அடி தூரம் நகர்த்தி வைக் தப்பட்டது. இக்கட்டடம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பிரசித்தி பெற்ற கட்டடக் கலைஞரான மட்விசலாகவ் என்ப வரால் நிருமாணிக்கப்பட்டதாகும்.

அதே போன்று கண்வைத்தியத்திற்கான ஆஸ்பத்திரியொன்றும் என்பது அடி தூரம் நகர்த்தப்பட்டது. அப்படியே நகர்த்தப் பட்டது மட்டுமல்ல; முன் வாசல் இருந்த பக்கத்தில் பின்வாசல் இருக்கக் கூடியதாக திருப்பியும் வைக்கப்பட்டது. அதாவது, முன்வாசல் முன்னர் எப்பக்கத்தினை பார்த்ததோ, அப்பக்கத்தினை பின்வாசல் பார்த்தது.

இவ்வாறு, மாளிகைகள், வீடுகள், மாடிக்கட்டடங்கள் ஆகிய யாவும் நகர்த்தப்பட்டன. பிரபல ரஷ்யக்கவிஞரான அலெக் ஸாந்தர் புஷ்கின் என்பவருடைய நினைவுச்சிலையும் நூற்றிப் பத்து அடி தூரம் நகர்த்தப்பட்டது.

பிரபல ஓவியரொருவரின் வீடு, ஒரு வீதியைப் பார்த்தவாறு முன்னர் இருந்தது. அவ்வீடு நகர்த்தப்பட்ட பின்னர் இப் பொழுது இன்னொரு வீதியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நகர அமைப்பில் வீடுகளும் வீதிகளும் திட்டமிட்ட அடிப் படையில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே இவ்வாறு செய்து

வந்திருக்கின்றனர். வீதிகளைப் பெருப்பிக்கும் பொழுது வீடுகள் குறுக்கே நின்றால் அவற்றினைப் பின் தள்ளி வைக்கின்றார்கள். வீதிகள் ஒன்று சேரும் சந்திகளில் வீடுகள் இடைஞ்சலாக இருந்தால் அவற்றினை வேண்டிய அளவு தூரத்துக்கு அப்பால் கொண்டு போய் நிறுத்தி விடுகிறார்கள்.

இதனால் நகரத்துக்குத் தனி அழகு கிடைத்து விடுகின்றது. வாகனப்போக்கு ரைத்துக்கு இருந்த இடைஞ்சல்களும், தடங்கல் களும் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. பெட்ரோல் எண்ணெய், எரிபொருள் ஆகியவற்றின் உபயோகத் தினால் வீதிகளில் ஏற்படும் நச்சுப்புகை வீடுகளுக்குள் புகுவ தில்லை. சுத்தம், சுகாதாரம் ஆகியவற்றைக் காப்பாற்றச் சிறந்த யார்க்கமாக "நடக்கும் கட்டட அமைப்பு" அமைந்து விடுகிறது.

இயந்திர பயமாக்கலின் விளைவாக நகரங்களில் வாழும் மக்கள் அசுத்தக் காற்றினையும் அழுக்கினையும் அனுபவிக்க வேண்டி ஏற்பட்டு விடுகின்றது. ஆனால் "நடக்கும் கட்டடங் களினால்" இவ்வழுக்குகளிலிருந்து நகரவாசிகளுக்கு விடுதலை கொடுத்து விடலாம்.

மாஸ்கோ நகரின் அமைப்பினையும் பொலிவினையும் கண்டு பீரமித்த பொழுது, கொடியும்பு யானகரைப் பற்றியும் நான் சிந்திச்சொன்னேன். பஸ் வண்டிகள் கக்கும் புகை ஒரு புறம்; வீதியின் அருகே ஓசல் கொண்ட வீடுகள் ஒரு புறம்; வாசலில் நின்று என்னைபோடுப் சிறு பிள்ளைகள் மறுபுறம்; மண் தூசியையும் நச்சுப் புகைகளையும் சுவாசிக்கும் மனிதர் கூட்டம் ஒரு புறம்.

என்று தான் நிலைமை மாறுமோ என்று எனக்குள்ளே நினைத்துக்கொண்டேன்.

6.

வீரனுக்கு அஞ்சலி!

“மனதிலே சக்தியாக வளர்வது
நெருப்புத் தெய்வம்”

- பாரதி.

ஓரு நீண்ட கியூவரிசை.

கண்ணுக்கு எட்டாத தூரத்திற்கு அக் 'கியூ' வரிசை வளைந்து சென்று கொண்டிருந்தது. அது நெளிந்து சென்ற தூரம் அரை மைலா அல்லது அதற்கு மேற்பட்டதாவென என்னால் மதிப்பிட முடியவில்லை.

பாணுக்கும், ரேஷனுக்கும், புடவைக்கும் எமது நாட்டவர் கியூ வரிசையில் நின்று தவங் கிடப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன். கொதிக்கும் வெயிலில் வெயர்வையையும் புழுக்கத்தையும் மன இரைச்சலுடன் தாங்கிய வண்ணம் காக்கடுக்க நிற்பவர்களைக் கண்டு நான் பரிதாபப்பட்டதுண்டு. கைக்குழந்தைகளுடன் கியூ வரிசையில் காத்து நிற்பவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்னல்கள் கல் நெஞ்சினையும் கரைய வைக்கும்.

ஆனால், மாஸ்கோ நகரில் நான் கண்ட கியூ வரிசை பாணுக் காகவோ, சேலைக்காகவோ நெளிந்து வளைந்து செல்லவில்லை.

மாஸ்கோ நகரிலுள்ள செஞ்சதுக்கத்தில் ரஷ்யப் புரட்சியின் தந்தையான மாவீரன் லெனினது கல்லறை மண்டபம் இருக்கின்றது. அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் அன்றாது பூதவுடலுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதற்காகத்தான் இந்த நீண்ட கியூ வரிசை!

வயது சென்றவர்கள், இள வட்டத்தினர், தந்தையர், தாய் மார், குழந்தைகள் எனப் பல்வேறு திறத்தவர் கொட்டும் பனியையும் பொருட்படுத்தாது கியூ வரிசையில் சென்று கொண்டிருந்தனர். கொழும்புமாநகரில் நடப்பதைப்போன்று கியூவினை உடைத்துக் கொண்டு உட்செல்பவர்களையோ, முண்டியடித்துக் கொண்டு முரட்டுத்தனம் காட்டுபவர்களையோ நான் அங்கு காணவில்லை.

நான் வெளிநாட்டு விருந்தாளியாகச் சென்றிருந்தபடியால் நினைவு மண்டபத்தின் அருகில் வைத்துக்கியூவில் சேர்ந்து கொள்ள

எனக்கு அனுமதி தந்தார்கள். நண்பர் சாஷாவும் என்னுடன் கூட வந்திருந்தார். வாயில் முகப்பில் வைத்துத் தலையை மூடியிருந்த கம்பளித் தொப்பியைக் கழற்றிக் கொண்டோம். ஒருவர் பன ஒருவராகப் பளிங்குப் படிகளில் இறங்கி உள் மண்டபத்திற்குச் சென்றோம். அங்கு நின்ற இராணுவ வீரர்கள் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலைநாட்டிக் கொண்டிருந்தனர்!

மறைந்த மாவீரன், ஒரு கண்ணாடிப் பேழைக்குள் உறங்கிக் கொண்டிருப்பவரைப்போன்று காட்சி தந்து கொண்டிருந்தார். நீட்டிப் படுத்திருந்த அவர் இடது கையினை மடக்கி நெஞ்சில் வைத்திருந்தார். லெனின், மீளாத் துயில் கொண்டிருந்தாலும் உண்மையான வாழ்க்கையில் நாம் காணும் வீரனொருவன் எவ்வாறு நித்திரை கொள்வானோ அவ்வாறே அவரது பூதவுடலும் பதப்படுத்தப்பட்டு வைக்கப் பட்டிருந்தது. மற்றவர்களுடன் நாமும் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்திவிட்டு வெளியேறினோம்.

மாஸ்கோ நகரில் உள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, ஏனைய மாநிலங்களில் வாழ்பவர்களும் இங்கு வந்து தமது அஞ்சலியை செலுத்துவது வழக்கம். பனிக்காலத்தில் மாஸ்கோ நகருக்கு வந்தால் பனி உடைகளுடன் தயார் நிலையிலேயே வருவார்கள். கியூ வரிசை எவ்வளவு தூரத்துக்கு நீண்டுவளர்ந்து சென்றாலும் அதனைக் கண்டு சஞ்சலப்படாது, புது வாழ்வு கொடுத்த அரசியற் தலைவனுக்குத் தங்கள் அன்புக்காணிக்கையைச் செலுத்தி விட்டே செல்வார்கள்.

1917ம் ஆண்டிற்குப்பின்னர் ரஷ்ய நாட்டில் புதுயுகம் மலர்ந்தது. அதற்கு வித்திட்ட பெருந்தகை மக்கள் மனதில் சிறப்பான இடத்தினைப் பிடித்திருந்தார். எங்கு சென்றாலும் எவ்விடம் என்றாலும் லெனின் அங்கு இருப்பார். சந்திகளில், பூங்காக்களில், பொதுமக்கள்கூடும்நிலையங்களில் எல்லாம் லெனினுடைய உருவச் சிலைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. கம்பீரமான தோற்றத்துடன் அவர் காட்சியளித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார். மக்களுக்குப் புரட்சியை நினைவப்படுத்தவும், புது வாழ்வு வழங்கிய பெரியாரைப் போற்றிவணங்கவும்இத்தகையநிலைவுச்சிலைகள்பயன்படுகின்றன.

மாஸ்கோ நகரில் நான் கண்ட கியூ வரிசையில் புதுமணத் தம்பதிகளும் நின்றனர். இல்லற வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கவிருக்கும் ஆணும், பெண்ணும் தங்களுக்கு விடுதலை கொடுத்த வீரனுக்கு நன்றி செலுத்தவே கியூ வரிசையில் நிற்பதாக நண்பர் சாஷா விளக்கம் கொடுத்தார்.

ரஷ்ய நாட்டில் இலங்கையில் நடப்பதைப் போன்று மேள தாளங்களுடன் திருமணங்கள் இடம்பெறுவதில்லை. சாதி தேடிச்

சாத்திரம் பார்த்துப் பெற்றோர் வரன் தேட மாட்டார்கள். அதெல்லாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்றிருக்கலாம். இன்றைய நாட்களில் திருமண விடயங்களில் பெற்றோர் தலையிடுவதில்லை. பஞ்சாங்கம் என்றால் அது என்ன என்றே அவர்கள் கேட்பார்கள்.

கருத்தொருமித்த காதலர்கள் பெற்றோரின் ஆசையைப்பெற்றதன் பின்னர் விவாகப் பதிவுகாரரை நாடுகின்றனர். சாட்சிகளுடன் செல்லும் அவர்கள், பதிவுகாரர் முன்னிலையில் தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்துப் பத்திரத்தில் கையொப்பமிடுகின்றனர். இத்திருமணங்களுக்குக் கல்யாணத் தரகர் தேவையில்லை. மத குருமாரும் தேவையில்லை. சாட்சிகள் இருந்தாற்போதும். அரசாங்க ஊழியரான விவாகப் பதிவுகாரர் எல்லா வேலைகளையும் முடித்து வைப்பார்.

வீதிகளில் செல்லும் கார்களில் 'பலூன்'கள் தொங்க விடப்பட்டிருந்தால் அவை கல்யாணக்காரர்கள் என்று அர்த்தம். பலூன்கள் போதவில்லையெனில் குழந்தைகளின் கைப்பொம்மைகளையும் கார்களின் முன்பக்க பொனற்றில் கட்டிவிடுவார்கள். ஒரு கார் அல்லது இரண்டு கார்கள் இவற்றில் தான் மணமக்களும் அவர்களின் நெருங்கிய உறவினரும், நண்பர்களும் இருப்பார்கள். எமது திருமண வைபவங்களில் காணக் கிடப்பதைப் போன்று கார்களில் சாரிசாரியாகச் சவாரி செய்யமாட்டார்கள். சோடனைகளும் அற்ப சொற்பமாகத் தான் இருக்கும். இருவர் இல்லற வாழ்க்கையைத் தொடங்கி விட்டனர் என்பதை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளவே இச்சோடனைகளைச் செய்கின்றார்கள்.

மணமகன், கோட்டும், சூட்டும் அணிந்திருப்பார். திருமண வைபவத்திற்கென்று தைக்கப்பட்ட திறமான உடையாகத் தான் அது இருக்கும். அவருடைய 'கோட்' டில் ஒரு சிவந்த நிறப்பூ குத்தப்பட்டிருக்கும். மணமகளின் உடை எமது கிரிஸ்தவ புதுமணப் பெண்ணின் உடையைப்போன்றது தான். வெள்ளை நிற நீண்ட சட்டை; தலையையும் முகத்தையும், முடி ரேந்தையிலை ஆக்கப்பட்ட 'வெயில்'; அவருடைய கையில் வெள்ளை நிறப்பூக்கள்

திருமணப்பதிவுகாரரின் வேலைகள் முடிந்தவுடன் மாஸ்கோ நகரில் வாழும் மணமக்கள், வெனின் கல்லறைக்குச் சென்று மலர்வளையும் வைத்துத் தமது மரியாதையைச் செலுத்திக் கொள்வார்கள்.

ஏனைய இடங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அவ்வவ்விடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வெனின் கற்சிலைகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவார்கள்.

இம்மட்டன்று!

இரண்டாம் உலகமகாயுத்தத்தினை ரஷ்ய மக்கள் தமது தேசிய விடுதலைப் போராகவே கருது வருகின்றனர். ஹிட்லரின் சர்வாதிகாரத்துக்கு எதிராகத் தாம் நடாததிய வெற்றிப்போர் என்றும் எதேச்சாதிகார வெறியர்களுக்குத் தாம் கொடுத்த சாவுமணி என்றும் அப்போரை வருணித்து வருகின்றனர்.

இனந்தெரியாத வீரனொருவனுக்காகச் சுடர்விட்டு எரிந்துகொண்டிருக்கும் நெருப்புச்சுவலைக்கு அணி அணியாக மக்கள் சென்று அஞ்சலி செலுத்துகின்றனர்.

அப்போரில் எண்ணற்ற ரஷ்ய வீரர்கள் உயிர் நீத்தார்கள். ஏறத்தாழ இரு கோடி வீரர்கள் போர்க்களத்தில் பலியானார்கள். என்று மகிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு உயிர் நீக்க தியாகச் செம்மல்களுக்கு ரஷ்ய நாடு எங்கெனும் நினைவுச்சிலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாஸ்கோ நகரிலுள்ள செஞ்சதுக்கத்திலும் அணையாத்தீபம் ஒன்று போரிலே மாண்ட இனந்தெரியாத வீரன் ஒருவனுக்காக எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏனைய குடியரசுகளிலும் நினைவு மண்டபங்களையும் அணையாத தீபங்களையும் காணலாம்.

7.

ஆணுக்கு நிகர் பெண்!

“பட்டங்கள் ஆள்வதும்
சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரிவில் பெண்கள்
நடத்த வந்தோம்”

- பாரதி

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ரஷ்யப் பெண்கள் வாழ்ந்த நிலையையும் இன்று அவர்கள் வாழும் நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் வியக்கத்தக்க பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதை எவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்வர்.

1917ம் ஆண்டின் அக்டோபர் புரட்சி இடம் பெறுவதற்கு முன்னர், பெண்கள் அடிமைகளிலும் மோசமாகவே வாழ்ந்து வந்தனர். ஆண்களே சட்டங்களை வகுத்தனர். சமூக வாழ்விற்கு வேண்டிய விதிமுறைகளையும் ஒழுங்குகளையும் அவர்களே தீட்டிக்கொண்டனர். தங்களுக்குப் பொருத்தமான சமூக நீதியை அவர்கள் வகுத்துக் கொண்டதனால் அதில் பெண்களுக்குக் கிஞ்சித்தும் இடம் அளிக்கப்படவில்லை.

அன்றைய நாட்களில் நிலபிரபுத்துவம் எங்கும் செங்கோலோச்சி வந்தது. எந்த ராஜ்ஜியம் என்றாலுஞ்சரி, எந்த மாநிலம் என்றாலுஞ்சரி, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சகல உரிமைகளையும் அனுபவித்து வந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பரந்து விட்ட அதிகாரங்களும் கிடைத்திருந்தன. சார் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சிக்கு அவர்கள் கட்டுப்பட்டு இருந்தாலும், வெளி இடங்களில் இருந்தவர்கள் குட்டி ராஜாக்களைப் போன்றே ‘தர்பார்’ நடத்தி வந்தனர்.

இத்தகைய சமூக அமைப்பில் ஆண் அமைத்த சட்டத்துக்கு பெண்ணை வள அடி பணிந்து வாழவேண்டியிருந்தது. மாளிகைகளிலும் அரண்மனைகளிலும் வாழ்ந்த பெண்கள் சுகபோகங்களை அனுபவித்தது ஏதோ உண்மைதான். ஆனால் ஆணுக்குக் கட்டுப்பட்டு அவன் விருப்பத்தின் பேரில் தான் சுகபோகங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது.

புதிய திருமணத் தம்பதிகள் இவ்விடங்களுக்குச் சென்று மலர் வளையங்கள் வைத்து மரியாதை செய்வது வழக்கமாகும். தாய் நாட்டினை மீட்ட வீரர்கள் தங்கள் சுபீட்ச வாழ்விற்காக உயிரையே தியாகஞ் செய்திருக்கிறார்கள். அந்நியரின் ஆக்கிரமிப்புக்கு இடமளியாது தாய் நாட்டினைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். எனவே புதுமணத்தம்பதிகள் அத் தியாகிகளுக்குக் காணிக்கை செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

வீரனின் உருவச்சிலைக்கு முன்னால் நிற்கும் புதுமணப்பெண் அவ்வீரண்போல் தானும் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றெடுக்கவேண்டுமென நினைக்கலாம். இல்லை யெனில், தன் பிள்ளைகள் யாவருமே அவ்வீரண்போன்று தாய் நாட்டிற்காக வீரவாகை குடவேண்டுமென எண்ணிக்கொள்ளலாம். எது எப்படியிருப்பினும் புதுமணத் தம்பதிகள் மலர் வளையங்களை வைத்து அஞ்சலி செலுத்துவது இன்று நிலைபெற்ற சம்பிரதாயமாக மாறியிருக்கிறது.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் முடிவுற்றதன் பின்னர் சிலைகள் எழுப்பப்பட்டதையடுத்து இவ்வழக்கம் சிதறலாகப் பரவி வந்தாலும், இன்றைய நாட்களில் புதுமணத்தம்பதிகள் யாவரும் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு மரபாக இது வளர்ந்து வேரூன்றி விட்டது.

திருமண நாளன்று, நம் நாட்டவரைப் போன்று ஆயிரக் கணக்கில் பணத்தைச் செலவழித்து விருந்துகள் வைக்க மாட்டார்கள். நூற்றுக்கணக்காக விருந்தாளிகளை வரவழைத்து நாட்கணக்கில் உணவு போடமாட்டார்கள். அத்தகைய ஆடம்பரங்களுக்கும் கேளிக்கைகளுக்கும் ரஷ்ய நாட்டில் இடமில்லை.

தங்கள் நெருங்கிய உறவினரையும், உற்ற நண்பர்களையும் அழைத்து வீட்டிலோ அன்றி ஒரு ஹோட்டலிலோ விருந்து வைப்பார்கள். அடக்கமான முறையில் விருந்து நடந்தாலும் “சாப்பாடு” மிகவும் ஆடம்பரமாகத் தான் இருக்கும்.

மாஸ்கோ வீதிகளில் கவர்ச்சியைக் காட்டும் விளம்பரங்களையோ, சுவரொட்டிகளையோ காணமுடியாது. உணர்ச்சிகளை தூண்டி விடக்கூடிய படங்களையோ சித்திரங்களையோ, மதில்களில் ஒட்டமாட்டார்கள்.

தொழிலாளி, உழவர் ஆகியோரைச் சித்திரிக்கும் படங்களைத் தான் சுவர்களில் காணலாம். உழைப்புகு மதிப்பளிக்கும் சித்திரங்களே நகரங்களை அலங்கரிக்கின்றன.

தொழிற்சாலையில் என்றாலும் விவசாயப் பண்ணையில் என்றாலும் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பதை உணர்த்தும் சுவரொட்டிகளைத் தான் நான் காண முடிந்தது. அரை நிருவாண, முழு நிருவாண நங்கையரின் உடல் அழகுகளை அம்பலப்படுத்தும் காட்சிகளை எந்தவொரு இடத்திலும் காணமுடியாது.

அடக்கமான நாகரிகம், மனப்பக்குவம் ஆகியவற்றால் உயர்ந்த பண்பாடு பரிணமித்துள்ளதை என்னால் அனுமானிக்க முடிந்தது.

ஆனால் முழு ரஷ்யாவையும் எடுத்துக் கொண்டால் ஆடம் பர. வாழ்வினை நாடக்கூடியவர்கள் ஒரு சிலரே இருந்தனர். பெரும்பான்மையான மக்கள் ஏழ்மையில் உழன்று கொண்டிருந்தனர். வாழ்வதற்கு வழியின்றிப் பிரபுக்களின் தயவிற்காக தவறிக் கிடந்தனர். இந்நிலையில் பெண்ணைவள் ஆணிலும் பார் க க தாழ்ந்த நிலையிலேயே மதிக்கப்பட்டாள்.

நாட்டுப் பணியில் நாம் யாருக்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்ற பெருமிதமும் நம்பிக்கையும் சோவியத் மாதர்களிடத்தில் ஒரு துணியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஒரு பெண் உயிர் நீத்தாளென்றால் அவளுடைய கணவன் புதைக்கப்பட்ட நில மட்டத்திலிருந்து இரண்டு அடி தாழ்வாக அவளது பிரேதம் புதைக்கப்பட வேண்டும். அவள் மதிப்பிற்குறைந்தவள், அந்தஸ்தில் இறக்கமானவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கே புதை குழியையும் இரண்டு அடி ஆழமாகத் தோண்டி வைத்தனர்.

ஆணுடன் சரி நிகர் சமானமாக அவளுக்கு வாழ முடிய வில்லை. நிஜ வாழ்க்கையில் ஆணைப் பின் தொடர்ந்து சென்றாள். இறந்த பின்னரும் தனது தாழ்நிலையைச் சவக் குழிக்குள் கொண்டு சென்றாள்.

ஆண் வர்க்கம் அமைத்த சட்டம், பெண்ணுக்கு இத்தகைய இழி நிலையைத்தான் ஏற்படுத்தியது.

நீதிமன்றமொன்றில் ஆணுடைய சாட்சியத்திற்கு அதிக மதிப்பளிக்கப்பட்டது. நிலப் பிரபு என்றால் கனவானின் சாட்சியமாகக் கணிக்கப்பட்டது.

ஆனால், ஆணின் சாட்சியத்தை மறுதலிக்க இரு பெண்கள் தேவைப்பட்டிருந்தனர். ஒரு பெண்ணால் ஓர் ஆடவனின் சாட்சியத்தை முறியடிக்க முடியாது. ஏனெனில் பெண்ணின் சாட்சியத்திற்கு மதிப்பளிக்க அவர்கள் முன்வரவில்லை.

பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பதிலும் பார்க்கப் பாறும் கல்லைக் கழுத்தில் கட்டித் தொங்க விடலாம் என்று உஸ்பெக் பழமொழி ஒன்று உண்டு.

இவை யாவும் அந்தக் காலத்தில் அதாவது அக்டோபர் புரட்சி, ரஷ்ய சமூக அமைப்பினைத் தீவிரமாக மாற்றியமைக்க முன்னர் தான் பெண்கள் இந்த இழி நிலையில் இருந்து தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

1917 ம் ஆண்டில் இடம் பெற்ற மாபெரும் புரட்சி, பெண்களின் அடிமை வாழ்விற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்தது.

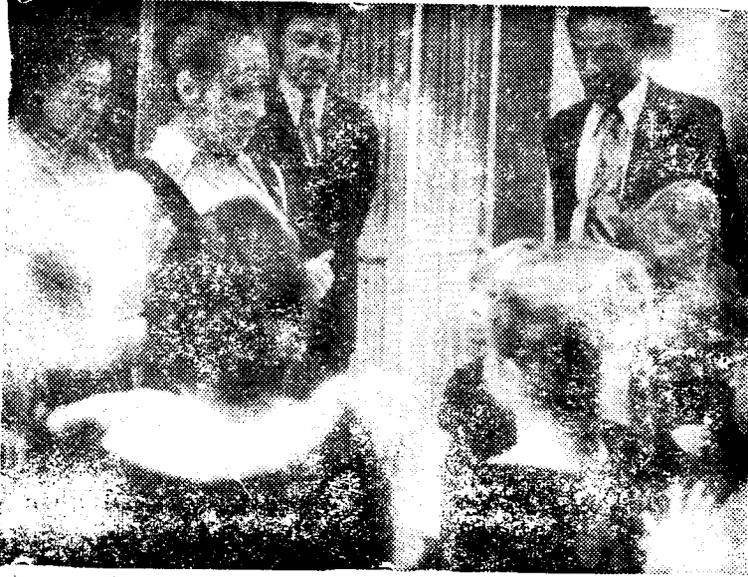
உஸ்பெக்கிஸ்தான் குடியரசின் தலைநகரான தாஷ்கண்டிற்கு நான் சென்றிருந்த சமயம் இத் தகவல்கள் அனைத்தையும் பெற்றுக்கொண்டேன்.

உஸ்பெக்கிஸ்தான் குடியரசின் பிரதம நீதியரசர் ஒருபெண் மணியாவார். ரஷ்யாவின் மத்தியபகுதியில் முஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஓர் ஆசியக் குடியரசாக உஸ்பெக்கிஸ்தான் திகழ்கின்றது. சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற அக் குடியரசின் பிரதம நீதியரசருடனும், நான்கு நீதிபதிகளுடனும் கலந்துரை

யாடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. தாஷ்கண்ட் நகரிலுள்ள பிரதம நீதியரசரின் அலுவலகத்தில் வைத்துத்தான் இச் சந்திப்பு நடைபெற்றது.

பிரதம நீதியரசர் ஒரு பெண்மணியாகையினால் மகனிரின் சுதந்திரங்களைப்பற்றிப் பேச மிக்க ஆவல் கொண்டிருந்தார். சந்தர்ப்பவசத்தால் நான் ரஷ்யாவுக்குச் சென்றிருந்ததோ 1975ம் ஆண்டாகும். ஐக்கியநாடுகள் ஸ்தாபனம், சர்வதேச மகனிரின் ஆண்டாக உவ்வாண்டினைப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தது. இதனால் ரஷ்யாவிலும் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஆண்டு மிக முக்கிய ஆண்டாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்தது.

இத்தகைய பின்னணியில் பிரதம நீதியரசர் என்னுடன் உரையாடத் தொடங்கிய வேளையில் சட்டங்களைப்பற்றியோ சமு

கிட்டுப்போல் துள்ளிவரும் சிறுவர்க்குச் சின்னச் சின்னப் பாடல்கள் இசையோடு பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. சிறுவர்க்கான இசைக்கூடமொன்றில் அதன் தலைவி பக்கத்தில் நிற்க, இசையாசிரியை பாடல் போதிப்பதையும், சாஷா அவர்கள் பக்கத்தில் நிற்பதையும், கட்டுரையாளர் அவர்களைப் பார்த்து நிற்பதையும் படத்தில் காண்கிறீர்கள்.

தாய அமைப்புக்களைப்பற்றியோ கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள அதிக நாட்டம் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆசியாவிலுள்ள பெண்கள், குறிப்பாக இலங்கை மாதர் எந்நிலையில் வாழ்க்கை நடத்துகின்றார்களென்பதனை என்னிடம் அறிந்துகொள்ளவே அவர் மிகவும் பிரயாசைப்பட்டார்.

ஐம்பது வயதினை அவர் எட்டிப் பிடித்திருந்தாலும் துடி துடிப்புடனும், உற்சாகத்துடனும் இருக்கக் காணப்பட்டார். அவரிலும் பார்க்க வயதில் மூத்த ஆண்கள் நீதிபதிகளாகக் கடமையாற்றியபோதிலும், தைரியத்திலும், சாமர்த்தியத்திலும் கைதேர்ந்த ஒருவரைப் போன்ற தனது பொறுப்பான வேலைகளை அவர் கவனித்துவந்தார். கலந்துரையாடல் அவர் வழிநடத்திய விதத்திலிருந்து இவ்வாறு எனக்கு எடைபோட முடிந்தது.

“உங்கள் நாட்டில் ஒரு பெண், பிரதமராக இருக்கின்றார். ஒரு பெண் நாட்டின் தலைவியாக இருப்பதினால் அந் நாட்டில்வாழும் பெண்கள் சகல உரிமைகளையும் அனுபவிக்கின்றார்கள் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.” என முன்னுரையுடன் சம்பாஷணையை ஆரம்பித்தார்.

“ஆம்! உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமரை உருவாக்கிய பெருமை எம் நாட்டிற்கு உண்டு” என்று நான் பதிலளித்தேன்: அவருடைய விருப்பத்திற்கிணங்க, இலங்கையில் தொழில்செய்யும் பெண்களின் உரிமைகளைப்பற்றியும், அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளைப்பற்றியும் சுருக்கமாக விளக்கிக் கூறினேன்.

ரஷ்யநாட்டு சட்ட திட்டங்களையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டே இச் சந்திப்பினை ஏற்பாடு செய்யுமாறு நான் கோரியிருந்தேன். இந்நிலையில் எனது நாட்டு விவகாரங்களைப் பிரஸ்தாபித்து நேரத்தை வீணாக்க நான்விரும்பவில்லை. இலங்கையைப்பற்றிப் பேசுவதென்றால், ரஷ்ய சட்ட திட்டங்களை அறிந்துகொள்ள அவகாசம் இருக்கமாட்டாதென நான் கருதினேன். எங்கள் சந்திப்புக்கு ஒருமணி நேரமே குறிக்கப்பட்டிருந்தது. இச் சொற்ப நேரத்திற்குள் அறிந்துகொள்ளக் கூடியவற்றைத் திரட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கணம் கட்டியிருந்தேன். அவருடைய கேள்விகளுக்கு சுருக்கமாகப் பதிலளித்துவிட்டு ரஷ்ய நாட்டு விவகாரங்களுக்குத் தாவினேன். அவர் உடனே, “நீர் ஒரு சட்டத்தரணி என்றபடியால் சாமர்த்தியமாகக் கதையைத் திருப்பிவிடுகிறீர்” என்று எனக்கு ஒரு போடு போட்டார்.

“இல்லை அம்மணி! பிரதம நீதியரசரிடம் உண்மைகளை அறிய ஆவல் கொண்டுள்ளேன்” என்று நாகூக்காகப் பதிலளித்து விட்டுக் கதையை ஆரம்பிக்குமாறு வேண்டினேன்.

அவர் சிரித்தவாறே, “பெண்கள் உலகமா? அதைப்பற்றிக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். ரஷ்யாவைப் பொறுத்தவரையில் 1975ம் ஆண்டினைச் சர்வதேச மகளிர் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லையெனக் கூறலாம். ஏனெனில் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ரஷ்ய மண்ணில் சமத்துவ உலகம் கொண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு விட்டது” என்றார்.

8.

சட்டத்தின் செல்லச் சிறுகுகள்

“சற்றுன் முகஞ் சிவந்தால் - மனது
சஞ்சலமாகுதடி
நெற்றி சுருங்கக்கண்டால் - எனக்கு
நெஞ்சம் பதைக்குதடி”

- பாரதி.

ரஷ்யப் பெண்களின் நிலையைப்பற்றிப் பேசமுனைந்த தாஷ்கண்ட் பிரதம நீதியரசரான திருமதி முகையதீனோவ், உணர்ச்சி வசப்பட்டே பேசலானார். அவருடைய பெற்றோரும், மூதாதையரும் அனுபவித்த இடர்களும், துன்பங்களும் அவர் மனதில் நிழலாடிக்கொண்டிருந்தன. அவற்றை அவரால் மறக்க முடியவில்லை. அந் நாட்களை நினைவுபடுத்தும்பொழுது மனதில் எழுந்த ஆத்திரத்தினையும் அவரால் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள இயலவில்லை.

“1917ம் ஆண்டில் எமது கைவிலங்குகள் களையப்பட்டன. தனிகள் அறுக்கப்பட்டன. எமது வாழ்வில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. அவற்றின் பலன்களை நாம் இன்று அனுபவிக்கிறோம்” என மகிழ்ச்சி பொங்க ஒரு குட்டிப் பிரசங்கம் செய்து வைத்தார்.

“நான் ஒரு பெண்ணாக இருந்தும், தாஷ்கண்ட் உயர்நீதிமன்றத்தின் பிரதம நீதியரசராகக் கடமையாற்றுகிறேன். எனக்குக் கீழே பல ஆண்கள் நீதிபதிகளாகப் பணிபுரிகின்றனர். இதில் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு எதுவும்கிடையாது” என்று அங்கிருந்த ஏனைய ஆண் நீதிபதிகளைப் பார்த்தவாறு அவர் கூறினார். அவர்களும் அவர் கூறியவற்றை ஆமோதிப்பதைப்போன்ற தலையசைத்தனர்.

“எமது நாட்டில் ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசம் பாராட்டப்படுவதில்லை. ஆணும், பெண்ணும் சரிநிகர் சமானமாகவாழ வேண்டுமென்றே லெனின் விரும்பினார். அக் கொள்கைகளைத் தான் ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் கடைப்பிடித்து வருகின்ற

றது. இந் நிலையில், இப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வித கருத்துமயக்கத்திற்கும் இடமிருக்க முடியாது" என்று அவர் ஆணித்தரமாகக் கூறினார்.

எமது சம்பாஷணை ஒரு மணித்தியாலத்திற்குத்தான் நடைபெறவேண்டுமென்று முன்னேற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. பிரதம நீதியரசருக்கு பிறிதொரு அலுவல் இருந்தபடியாலும், இன்னொரு நீதிபதி வேறெங்கோ செல்லவேண்டியிருந்தபடியாலும் ஒரு மணித்தியாலத்துக்குமேல் என்னுடன் கலந்துரையாட முடியாதென்று எமது சந்திப்பினை ஒழுங்கு செய்தவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் கூறியிருந்தார்கள். ஆனால், எமது சந்திப்பின்போது,

வயது முதிர்ந்த காலத்தில் தமது பேரப்பிள்ளைகளை அரவணத்துக் கொஞ்சி மகிழ்வதில்தான் என்ன ஆனந்தம். இஸ்லாமிய கலை, கலாசாரங்கள் பெரிதும் பேணப்படும் உஸ்பெக் குடியரசில் இரண்டு முஸ்லிம் வயோதிபப் பெரியோர் தமது பேரக் குழந்தைகளுடன் குலவி மகிழ்கின்றனர்.

கருத்துப் பரிமாற்றம் அவ்வளவு சுவையாக இருந்தபடியால் பிரதம நீதியரசர் தனது ஏனைய அலுவல்களை ரத்துச் செய்து கொண்டார். மற்ற நீதிபதியும் தான் செல்லவேண்டிய கடமையில் இருந்து விலகிக்கொண்டார். ஒரு மணித்தியாலத்திற்கென ஆரம்பத்தில் வரையறை செய்யப்பட்ட சந்திப்பு ஏறத்தாழ நான்கு மணித்தியாலங்கள் நீடித்தது அந்த நான்கு மணித்தியாலங்களிலும் பல சட்டப் புத்தகங்களிலும் படிக்க முடியாதவற்றை நான் கற்றுக்கொண்டேன். நீதியரசரும் மூன்று நீதிபதிகளும் மனந்திறந்து பேசினர். ஒளிவு மறைவின்றி எனது சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைத்தனர். நீண்ட நேரம் கலந்துரையாடலை முடித்துவிட்டு நான் வெளியேறியபோது, சட்டக் கல்லூரியில் படித்த நாட்களே எனது நினைவுக்கு வந்தன. விரிவுரையாளர்களுடன் வெகு அந்நியோன்யமாகக் கலந்துரையாடுவதால் எவ்வகையில் அறிவு வளருகிறதோ அவ்வகையில்தான் பிரதம நீதியரசருடனான எனது சந்திப்பும் அமைந்திருந்தது.

ரஷ்ய சட்டத்தின் கண்களில் குழந்தைகள் முதலிடம் வகிக்கின்றன. சட்டத்தின் செல்லப்பிள்ளைகள் குழந்தைகள்தான். அவர்களின் நல்வாழ்வு, எதிர்காலம் ஆகிய எல்லா விடயங்களிலும் சட்டம் அக்கறை எடுக்கின்றது. அவர்களைப் பாதுகாப்பதே சட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

கணவனும், மனைவியும் விரும்பினால் திருமண பந்தத்தினை முறித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், அவர்கள் செய்யும் செயலினால் குழந்தைகளின் வாழ்வும் எதிர்காலமும் பாதிக்கப்படலாகாது. விவாகரத்து வழக்கொன்று விசாரணைக்கு வந்தால் குழந்தைகளின் நலனையே நீதிமன்றம் முன் கவனிக்கும்.

கணவனும் மனைவியும் தொடர்ந்து தாம்பத்திய வாழ்வினை நடத்த முடியுமென்றால் அவ்வகை இணக்கத்தினைத்தான் நீதிமன்றம் விரும்பும். பிள்ளைகள் இருந்தால் அவர்களின் நலன்கருதி பெற்றோர் ஒன்று சேர்வது நன்மையானது என்பதுதான் ரஷ்ய சட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஆனால், பிரிந்து செல்வதைத்தவிர வேறு வழி இல்லையெனின், அவர்களின் உறவு முறிவினை நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளும். நிபந்தனைகள், கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றை விதித்ததன் பின்னரே விவாகரத்தினை நீதிமன்றம் வழங்கும்.

நிபந்தனைகளும், கட்டுப்பாடுகளும் குழந்தைகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டே விதிக்கப்படுகின்றன.

வயதுசென்றவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், உலகம் அறியாத குழந்தை

களைக் கண்காணிப்பது அரசின் பொறுப்பிற்கும். குழந்தைகள் தேசத்தின் சொத்துக்கள். அவர்கள் கெட்டுநொந்து போகாமல் நல்ல வழியில் பாதுகாப்புடன் வளர அரசு சகல ஒழுங்குகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு குழந்தையும் நாட்டிற்குப் பிரயோசனமுள்ள நற்பிரஜையாக வளரவேண்டும். தாய், தந்தையர் பிரிந்தால் இந்த நல்ல வளர்ப்புச் சிதைந்துவிடும். இதற்காக அரசு தலையீட்டுக் குழந்தைகளின் நலனைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இதுவே ரஷ்ய நாட்டுச் சட்டங்களின் அடிப்படைச் சித்தாந்தமாகும்.

பகோர் என்ற வசந்தகால உஸ்பெக் நடனம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. அழகுமிக்க வனிதையர் ஒன்று சேர்ந்து ஆடும் இந் நடனம் அமைதியான தொழில் நட்பையும், இளைஞர்களின் உள்ளக் கனவுகளையும், சகோ தரத்துவத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது.

“ஒருவர் இழைத்த தவறின் நேரடி விளைவாகத் தண்டனை அவருக்குக் கிடைக்கிறதெனத் தவறிழைத்தவர் உணரும் விதத்தில் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் தண்டனை வழங்கப்படும்பொழுது தீங்கிழைத்தவர் செய்த குற்றத்திலும் மேலானதாகத் தண்டனை அமையலாகாதென்றும் அவர் விளக்கியிருக்கிறார்.

இதனையொத்த கருத்தினைத்தான் ரஷ்யத் தலைவர் லெனினும் வெளியிட்டிருக்கிறார். இன்னொரு விதத்தில் தனது கருத்தை வெளியிட்ட அவர், “குற்றங்களைத் தடுப்பதற்குத் தண்டனைகள் பயன்படுகின்றன. அவை பயன்படுவது கொடுமையாக இருப்பதன் காரணத்தாலல்ல. அவற்றிலிருந்து தவறிழைத்தவர் தப்ப முடியாதென்றும் காரணத்திற்காகத்தான்” என்று கூறியிருக்கிறார்.

ரஷ்ய குற்றவியல் சட்டத்தில் கார்ல் மார்க்ஸ், லெனின் ஆகியோரது கருத்துக்கள் நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றன.

தவறிழைத்தவர் தண்டிக்கப்படவேண்டுமென்பது உண்மை தான். தண்டிக்கப்படவேண்டுமென்றால் தண்டனை வழங்கப்படுவதற்கான காரணம் யாது? அவர் சமூகத்துக்கு எதிராகக் குற்றம் செய்திருக்கிறார். சமூகமென்பது தனி மனிதனின் பிரத்தியேக ராஜ்யமல்ல. அது ஒரு பொது அமைப்பாகும். பொது அமைப்பில் தனி மனிதனொருவன் தான் விரும்பிய வழிகளில் தவறுகளையும், தீங்குகளையும் இழைத்துவிட்டுத் தப்பிச் செல்ல அனுமதிக்க முடியாது. இதுவே கம்யூனிஸ்ட் கோட்பாட்டின் தாற்பரியமாகும்.

சட்டம் ஒரு மனிதனை அச்சுறுத்தலாகாது. சமூகத்தின்பொது அமைப்பினைக் காப்பாற்றவே சட்டம் இருக்கின்றது. எனவே தவறிழைப்பவன் அவன் பிறந்த பொதுவமைப்பு அவனை மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் திருந்தவேண்டும். அவனைத் திருத்தியெடுப்பது சமூகத்தின் பொறுப்பாகும். அவன்மீண்டும் குற்றம் புரியாமல் நல்ல குடிமகனாக வாழச் சமுதாயம் வழிவகைகளைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

குற்றம் புரிந்தவர்கள் பொதுப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். வீதி அமைத்தல், வீடு கட்டுதல், கட்டடங்களை எழுப்புதல் போன்ற தொழில்களில் அவர்கள் அமர்த்தப்படுகின்றனர். நாட்டுக்குத் தேவையான பணிகளை அவர்கள் செய்ய வேண்டும். அவர்களின் உழைக்கும் சக்தி தேசவளத்தைப் பெருக்கப் பயன்படவேண்டும்.

குற்றம் செய்தவனைச் சிறையில் வைத்தால், அவனைப் பரா மரிக்கும் பொறுப்பு அரசுமீது சுமத்தப்படுகின்றது. அவனுக்கு உணவும், உறையுளும் வழங்க அரசாங்கம் செலவு செய்யவேண்டும். இது உதவாக்கரைச் செலவாகும். அவன் தவறு செய்தவனாக இருப்பதுடன் அவனை ஒரு சோம்பேறியாகவும் மாற்ற இவ்வேற்பாடு வழிவகுக்கும்.

அதனால், அவன் வேலை செய்து அதற்குச் சம்பளம்பெற வேண்டும். அவ்லூதியத்தைக் கொண்டு தனது வாழ்க்கையை நடத்தலாம்.

பல்வகைப்பட்ட தண்டனைகள் ரஷ்ய நாட்டில் வழங்கப்படுகின்றன. ஒத்திவைக்கப்பட்ட சிறைத்தண்டனை, தண்டம், அபராதம் போன்ற முறைகளும் அங்கு கையாளப்படுகின்றன.

ஆனால், வீணே ஒருவரைச் சிறையில் அடைத்துவைக்க அவர்கள் விரும்புவதில்லை. மனநோயாளியாகவோ அன்றி மிகவும் அபாயகரமான பேர்வழியாகவோ ஒருவர் இருந்தால்தான், மற்றவர்களுடன் நடமாடும் உரிமையை அவர் இழப்பார். சுகதேகியாகவும், உழைக்கும் ஆற்றலையும் பெற்றிருந்தாரென்றால் அவர் வேலைத்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும்; வீணே சோம்பியிருக்க முடியாது.

காலையிலும், மாலைலும் அறிவுரைகள், போதனை வகுப்புகள் நடத்தப்படும். நல்ல பிரஜையாக வாழ ஆலோசனைகள் வழங்கப்படும். சிறைச்சாலையே ஒரு பாடசாலையாக மாற்றப்படும்.

நன்னடத்தையின்மூலம் ஒரு குற்றவாளி தனது தண்டனையைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம். மீண்டும் குடும்பத்துடனே சமூகத்துடனே ஒன்றுசேர்ந்து முன்னைய வாழ்வினைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம்.

சிறைக்கூடம் ஒரு சீர்திருத்தச்சாலையாக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் ரஷ்ய சட்ட வல்லுநர்களின் விருப்பமாகும்.

அவர்களுடைய குற்றவியல் சட்டங்களின் உள்ளார்த்தத்தையும், நோக்கத்தினையும் திருமதி முகையதினோவ் இவ்வகையில் எனக்கு விளக்கிக்கொண்டிருந்தார்.

9. விவாகரத்து வழக்குகள்!

''.....அங்கு தூணில் அழகியதாய்-

நன்மாடங்கள்

தூய நிறத்தினதாய் - அந்தக்

காணிநிலத்திடையே - ஓர் மாளிகை

கட்டித்தரவேண்டும்.''

-பாரதி.

உஸ்பெக்ஸ்தான் குடியரசின் பிரதம நீதியரசர் திருமதி முகையதினோவ் திறமை மிக்கவர். சட்ட நுணுக்கங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதில் மட்டுமன்றி ஏனைய விடயங்களை எவரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் விளக்கிக் காட்டுவதிலும் தனது சாமர்த்தியத்தினை வெளிப்படையாகவே காட்டி வந்தார்.

இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் நிலவும் சட்ட முறைமைகளையும் அவர் கற்று வைத்திருந்தார். இதனால், தனியுடமை நிலவும் நாடுகளில் மனிதர்களிடையே எழும் பொருள் மீதான சச்சரவுகளைப்பற்றி என்னிடம் பிரஸ்தாபிக்க அவர் தவறவில்லை.

ரஷ்ய நாட்டினைப் பொறுத்தவரை நிலம், அரசுடமையாகும். பூமியானது மக்களின் பொதுச்சொத்து என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அரசே முழு ஆதிபத்திய உரிமையையும் அனுபவித்து வருகின்றது.

தனிமனிதர் எவராவது நிலத்தின்மீது உரிமை பாராட்ட முடியாது. எவருக்காவது தனது சொத்து என்றுகூறி நிலத்தின் எப்பகுதியிலாவது சொந்தம் கொண்டாட முடியாது.

உஸ்பெக்ஸ்தான் குடியரசின் காணிச் சட்டங்களின் பிரகாரம் தனக்கெனத் தனிப்பட்ட முறையில் வீடு ஒன்றினைக் கட்டியெழுப்ப விரும்புவவர் அவ்வாறு செய்துகொள்ள அனுமதிக்கப்படுவார். அதற்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து அவர் காணிபெற வேண்டும். அக் காணியில் அவர் வீட்டைக் கட்டியெழுப்பினால்

லும் அக் காணி அரசுக்கே சொந்தமானதாகும். அவர் கட்டும் வீடு மட்டும்தான் அவரது உடைமையாகும்.

தனது சேமிப்புக்களைக் கொண்டு ஒருவருக்கு வீடுகட்ட வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அரசாங்கத்திடமிருந்து அவர் கடன் பெறலாம். பதினைந்து ஆண்டு காலத்திலோ அல்லது இருபது ஆண்டு காலத்திலோ அவர் இக் கடனைத் திருப்பி அடைக்கலாம், மிகவும் குறைந்த அளவில் வட்டி அறவிடப்படும்.

ஒருவருக்கு வீடு கட்டுவதற்காகக் கடன் வழங்கப்படும் பொழுது, அவருடைய மாதாந்த வருமானம், குடும்பநிலை, பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை ஆகியன கணக்கில் எடுக்கப்படும். இரண்டு படுக்கை அறைகளைக் கொண்டதாகவோ அன்றி மூன்று

புறான்ஸ் ஹிப்போதுரோமில் மணப்பெண் வீரட்டு ஒரு தேசிய விளையாட்டாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. குதிரையில் செல்லும் மணப்பெண்ணை, அவளை மணக் கப்போகும் மாப்பிள்ளை வீரட்டிப் பிடிக்கவேண்டும்.

படுக்கையறைகளைக் கொண்டதாகவோ ஒருவர் குடிமனை ஒன்றினை அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாளிகைகள் போன்று வீடுகளைக் கட்ட ஒருவருக்கு வாய்ப்பு இருக்கமாட்டாது. இரண்டு அடுக்கு, மூன்று அடுக்குக் கட்டிடங்களுக்குத் தனியொருவர் சொந்தக்காரராக இருக்க முடியாது. நீண்டு உயர்ந்த பல மனை மாடிக் கட்டிடங்களை அரசாங்கம் தான் எழுப்ப முடியும்.

உஸ்பெக் முஸ்லிம் பெண்மணியொருவர் மான் குட்டியொன்றை அன்போடு அரவணைத்து மகிழ்கிறார்.

இருந்தாற்போல் பெரிய அளவில் மாளிகைபோன்ற வீடு ஒன்றினைக் கட்டியெழுப்ப ஒருவர் முற்படுவாரேயானால் அவர் அதற்கான பணத்தினை எவ்வாறு சம்பாதித்தாரென்ற கேள்வி எழுத்தான் செய்யும். குறிப்பிட்ட மாதாந்த வருமானத்தைப்

பெறும் ஒருவர் கணக்குக் காட்ட முடியாத அளவுக்குச் சேமிக்க இயலாது. ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டுத்தான் சேமிப்புக்களை வைத்திருக்க முடியும். எனவே தவறான வழிகளில் பணத்தினை ஈட்டியிருக்கின்றாரென்ற குற்றச்சாட்டுக்கு அவர் ஆளாகிவிடுவார். அத்தகையோரைக் கண்டுபிடிப்பதும் இலகுவான காரியமாகிவிடும்.

ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் அந்தஸ்து வேற்றுமைகளைப் பாராட்ட முடியாது. வீடுகள் இதற்கோர் உதாரணம். தனிப்பட்ட நபர்கள் தங்களுக்கெனக் கட்டியெழுப்பும் வீடுகள் ஒரே மாதிரியான அமைப்பினைத்தான் கொண்டிருக்க முடியும். எழுத்து நாட்டில் நடப்பதைப்போன்று சோஷலிஸம் பேசுபவர்கள்மாட மாளிகைகளில் வாழவும், சோஷலிஸ சமுதாயத்தினைக் காணத்துடிக்கும் ஏழை மக்கள் குடிசைகளில் வாழ்க்கையை நடத்தவும் அங்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

ஒரு குடும்பத்தின் தலைவன், வீடு ஒன்றினைக் கட்டியெழுப்புவதுடன், பணவசதி இருப்பதைப் பொறுத்து வீட்டுக்குத் தேவையான தளபாடங்களையும் வாங்கி வைத்திருக்கரஷ்ய நாட்டில் அனுமதியளிக்கப்படுகிறார். ஒரு கார், ஒரு குளிர்சாதனப்பெட்டி எனத் தேவைப்படும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை அவர் வாங்கிப் பாவனையில் வைத்திருக்கலாம். இவை யாவற்றுக்கும் அவர் கணக்குக் காட்டக்கூடிய நிலையில் இருக்கவேண்டும். இரண்டு, மூன்று கார்களென்றும், நவநவமான மின்சார சங்கீதக் கருவிகள் என்றும் கணக்கில் அடங்காத ஆடம்பரப் பொருட்களைத் திரட்டிக்கொள்பவர்கள் தீய வழிகளில்தான் பணத்தினைச் சம்பாதிக்க முடியும். அத்தகைய ஒழுக்கவீனங்களுக்கு அங்கு அனுமதி கிடைக்கமாட்டாது.

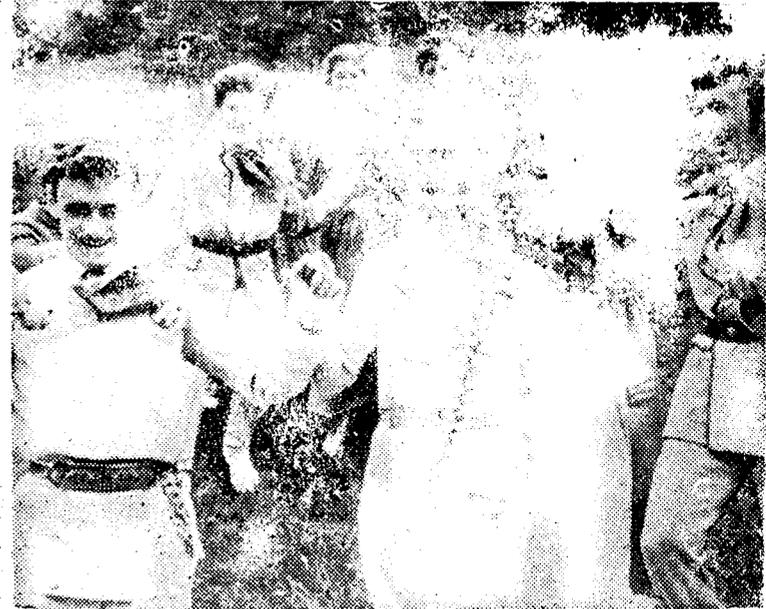
கணவனும், மனைவியும் தனித்தனியே உழைப்பவர்களெனின் அவர்கள் இருவரும் தங்கள் சம்பளங்களிலிருந்து அவர்களுக்குத் தேவையான பொருள் பண்டங்களை வாங்கிக்கொள்ளலாம். அவர்கள் கருத்தொருமித்துக் குடும்பம் நடத்தும் நாட்களில், அவை வீட்டின் பொதுச் சொத்துக்களாக இருக்கும். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர்கள் மனைவியை முறித்துக் கொண்டு பிரிந்துசெல்ல நேரிட்டால், தாம் ஒவ்வொருவரும் சொந்தச் சம்பளத்தில் வாங்கிய பொருட்களைத் திரும்பவும் எடுத்துச்செல்லலாம். பெண்ணின் சுதந்திரத்தையும் அவளின் உரிமையையும் காப்பாற்றவே இத்தகைய பாதுகாப்பு அரண்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒரு மனைவி தனது சம்பளத்தில் வீட்டுக்கெனக் குளிர்சாதனப் பெட்டியொன்றினை வாங்கியிருந்தால், அவள் விவாகரத்துப் பெற்றுச்செல்லும் வேளையில் அக் குளிர்சாதனப் பெட்டியையும்

அவளுடன் கொண்டுசெல்ல முடியும். அது நன்முடையதென்று கணவனானவன் கோர்ட்டுக்கு வரமுடியாது. அவரது உழைப்பின் பெறுபேற்றினை இன்னொருவர் அனுபவிக்கச் சட்டம் இடந்தருவதில்லை. அதுவும் மனைவியின் உழைப்பினைக் கணவன் சுரண்டிவாழ அங்கு இடமளிக்கமாட்டார்கள்.

கணவன், மனைவியருக்கு இடையில் எழும் பிணக்குகளைத் தீர்க்க அங்கு 'மக்கள் நீதிமன்றங்கள் கடமையாற்றுகின்றன. இந் நீதிமன்றங்களில் சுற்றுடலில் வாழும் குடும்பஸ்தர்களே அங்கம் வகிக்கின்றனர். அவர்களுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட கணவன்—மனைவியரைத் தெரியும். அறிமுகமான அடுத்தடுத்த வீட்டுக்காரர்கள்; ஒவ்வொருவரதும் வாழ்க்கை முறைக்குப் பழக்கப்பட்டவர்கள். பிரச்சினைகளை எளிதில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள். எனவே சச்சரவுகள் எழும்பொழுது அவற்றுக்கான காரணங்களை அவர்களால் விரைவில் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

மனைவியோ, அன்றிக் கணவனோ தமது பிணக்கினை இத்தகைய மக்கள் நீதிமன்றங்கள்முன் பிரஸ்தாபிக்கலாம். வழமை

இள வயதினர் பாரம்பரிய கலாசார நடனங்களைக் கைவிடாது அவற்றைப் பேணிப் பயில்கின்றனர்.

யாக ஐந்துபேர் இந் நீதிமன்றங்களில் அங்கம் வகிப்பர். அவர்கள் சாட்சியங்களைப் பெற்றுக்கொள்வர். சம்பந்தப்பட்ட சர்ச்சைக்காரர் நேரடியாகச் சென்று சாட்சியமளிக்கலாம். இந் நீதிமன்றங்களில் வழக்குரைஞர்களுக்கு வேலையில்லை. சட்டத்தரணிகள் தோன்றினால், சட்ட நுணுக்கங்களை எடுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு காரியத்தைக் கெடுத்துவிடுவார்கள் என்ற காரணத்துக்காக அவர்களை அவ்விடங்களில் தலைகாட்டவிடாமல் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

பிணக்குகளைச் சமரசமாகத் தீர்த்து ஒற்றுமையையும் நல்லுறவியையும் நிலைநாட்ட வேண்டுமென்பதே இம் மக்கள் நீதிமன்றங்களின் குறிக்கோளாகும். இவ்விடங்களில் சரிவர நிறைவேற அவை தமது செயல்முறைகளையும் செவ்வனே தயாரித்து வைத்திருக்கின்றன. அன்றைய நாட்களில் கீழைத்தேய நாடுகளில் பஞ்சாயத்து சபைகள் மேற்கொண்ட பணிகளை ஒத்த சேவைகளைத்தான் இவை இன்று செய்து வருகின்றன.

கணவன்-மனைவி பிணக்குகள், அப்பகுதியில் எழும் சிறு சிறு சச்சரவுகள் ஆகியவற்றை இவை விசாரித்து தீர்த்து வைக்கின்றன. அறிவும், அனுபவ முதிர்ச்சியுமுடைய பெரியவர்கள் இவற்றில் கடமையாற்றுவதால் நேர்மையான முறையில் நீதி வழங்கப்படுமென்று மக்கள் எதிர்பார்த்துச் செல்கின்றனர்.

மக்கள் நீதிமன்றங்களினால் தீர்க்கப்பட முடியாத பிணக்குகள் சட்ட அமைச்சின்கீழ் இயங்கும் மேல் நீதிமன்றங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. மாவட்ட நீதிமன்றம், உயர் நீதிமன்றம், மேல்நீதிமன்றம் என்ற பிரிவுகளடங்கிய நீதிமன்ற முறை அங்கும் இருக்கின்றது. பாரிய குற்றங்கள் அத்தகைய உயர்நீதிமன்றங்களினால்தான் விசாரிக்கப்படுகின்றன. கொலை, களவு, கற்பழிப்பு போன்ற சமூக விரோதக் குற்றங்கள் உயர் நீதிமன்றங்களுக்குப் பாரப்படுத்தப்படுகின்றன.

இத்தகைய நீதிமன்றங்களில் வழக்குரைஞர்கள் தோன்றலாம். பலவகைப்பட்ட சட்டங்களை ரஷ்யநாட்டில் காணமுடியாது. மாறுபட்ட தீர்ப்புக்களையோ, சட்ட வியாக்கியானங்களையோ அங்கு கண்டுகொள்ள முடியாது. சட்டம் ஒன்றுதான். குற்றத்தையும், குற்றவாளியையும் பொறுத்து அங்கு தண்டனை வழங்கப்படுகின்றது. எனவே குற்றவாளிக்காக வாதாடும் வழக்குரைஞர் தனது கட்சிக்காரருக்காகப் பரிந்து பேசி, கருணைகேட்டு நிற்கலாமே தவிர, சட்ட நுணுக்கங்களையும், நுட்பங்களையும் ஆராய்ந்து, விசாரணையின் நோக்கத்தையே திசை திருப்பிவிட முடியாது.

நீதிமன்றங்களில் தோன்றும் வழக்கறிஞர்கள் நீதியை நிலைநாட்ட நீதிபதிகளுக்கு ஒத்தாசை புரிய வேண்டும். குற்றமிழைத்தவன் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிவிட முடியாது. சமூகத்துக்குத் துரோகஞ் செய்த ஒருவனைச் சட்டத்தின் கரங்களில் இருந்து விடுவிக்க சட்டத்தரணி உதவிசெய்யலாகாது. நீதியை நிலைநாட்டுவது அவர் கடமையாகும். சமுதாயத்துக்கு அவர் ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்புக்களை இதயசத்தியுடன் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றே நீதிமன்றங்கள் எதிர்பார்க்கின்றன.

தாஷ்கண்ட் உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர்களுடன், நான் உரையாடிய வேளையில் ரஷ்யநாட்டு சட்ட திட்டங்களின் தாற்பரியத்தினை இவ்வாறு உணர்ந்துகொண்டேன். தனி மனிதனின் உரிமைகள் என்ற பேச்சினைவிட, சமூக உரிமைகள், தேசியப் பொறுப்புக்கள் என்ற பரந்துபட்ட அடிப்படையில் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் வகுக்கப்பட்டிருப்பதனை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

10.

பாலவனம்

ஒரு சோலைவனம்!

“வண்ணங்கள் வேற்றுமைப்
பட்டால் - அதில்
பானுடர் வேற்றுமையில்லை”
- பாரதி.

‘உலகில் எந்த நாட்டவரும் உணவுக்காகப் பாணைத் தயாரித்துக்கொள்கிறார்கள். வழமையாக காலையில் அல்லது மாலையில் அதனை உண்கிறார்கள். பாண் செய்வதற்கு எந்த நாட்டினை எடுத்துக்கொண்டாலும் மாவினைத்தான் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

அதனைப்போன்று பருத்தியும் உலகின் பல பகுதிகளிலும் பயிரிடப்படுகின்றது. ரஷ்யாவிலென்றாலும் சரி, எகிப்திலென்றாலும் சரி. இலங்கையிலென்றாலும் சரி பருத்தியின் பஞ்சைப் பொறுத்தவரை ஒரே விதமாகத்தான் இருக்கின்றது. பாணில் எவ்வாறு வித்தியாசத்தைக் காணாமடியாதோ அவ்வாறேதான் பருத்திப் பஞ்சிலும் எத்தகைய வித்தியாசத்தையும் கண்டு கொள்வது கடினமாகும். பாண் என்றாலும், பருத்தியின் பஞ்சு என்றாலும் உலகெல்லாம் ஒன்றுதான்.

ஆனால், பருத்தியிலிருந்து நெய்யப்படும் ஆடைகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டு இருக்கின்றன பஞ்சானது ஒரு தன்மையுடையதாய் இருந்தபோதிலும் ஆடைகள் வித்தியாசமாகக் காணப்படுகின்றன.

கலையையும், சலாசாரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் அவை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வெவ்வேறு தன்மை உடையனவாகவே மிளர்கின்றன ஒவ்வொரு நாட்டில் வாழும் மக்கள்தம் மனப்பக்குவம், சிந்தனை சக்தி, ஆசை, அபிலாஷை ஆகியன வெளிக்கொணரப்படும்பொழுது அவற்றின் பிரதிபலிப்பாகக் கலை, கலாசாரம் போன்றவற்றிலும் நாட்டுக்கு நாடு மாறுதல்

கள் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஒரேமாதிரியான பருத்திப் பஞ்சு ஆடைகளாக நூற்கப்படும் வேளையில் எவ்வாறு இனம் மாறுகிறதோ, அத்தகைய மாற்றத்தினையும், வேறுபாட்டினையும் கலை யிலும், கலாசாரத்திலும் கண்டுகொள்ளலாம்.

உஸ்பெக்கிஸ்தான் குடியரசின் பிரபல எழுத்தாளரும், பத்திரிகை உலக மேதையுமாகிய திரு. லஸீஸ் கஜுமோவ், எமது சந்திப்பின்போது எனக்கு அளித்த அரிய தத்துவ விளக்கம் இதுவாகும்.

ஆறடி உயரம், அதற்கேற்ற கம்பீரமான உடற்கட்டு, எவரையும் வசீகரிக்கும் புன்சிரிப்பு, படிப்பினாலும், ஆராய்ச்சியினாலும் தெளிந்த அறிவுஞானம், இத்தனையும் கொண்ட அவர் வட இந்திய திரைப்பட நடிகரைப்போன்று ஆணழகனாகத் தோற்றமளிக்கிறார். சோவியத் - இலங்கை நட்புறவுச் சங்கத்தில் முக்கிய பதவி வகிக்கும் அவர், இலங்கைக்குப் பலமுறை விஜயம் செய்திருக்கிறார். எழுத்தாளர் மகாநாடுகளில் கலந்து உரையாற்றி இருக்கும் அவர், யாழ்ப்பாணம், கண்டி ஆகிய பல பகுதிகளுக்கும் சென்றிருக்கிறார். இலங்கையைப்பற்றியும், எமது அரசியல் அபிவிருத்தியைப்பற்றியும் நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கும் அவர், இங்குள்ள தனது நண்பர்களைப்பற்றியும் என்னிடம்குசலம் விசாரிக்கத் தவறவில்லை. இலங்கையின் முன்னணிச் சிங்கள எழுத்தாளர்கள், பிரபல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஆகியோர் அவரது உற்ற நண்பர்கள். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பல்வேறு கூறுகளையும் பகுத்துத் தொகுத்து விளக்குவதில் அவர் சமர்த்தர்.

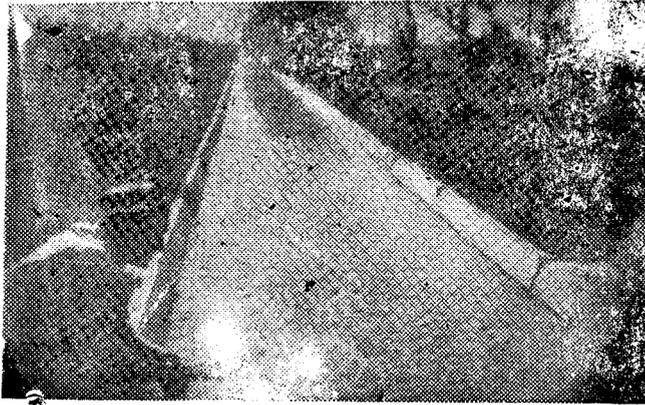
‘உஸ்பெக்கிஸ்தான் மதனியாத்தி’ என்ற ஏட்டின் பிரதம ஆசிரியராக அவர் பணிபுரிகிறார். ‘மதனியாத்தி’ என்றால் கலாசாரம் என்று பொருள்படும். உஸ்பெக்கிஸ்தான் கலாசாரம் ரோம, கிரேக்க கலாசாரங்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க அக் கலாசாரம் முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்து வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அவ்விதம் வளர்ந்துவந்த கலாசாரம் இன்று சோஷலிஸ சமுதாயமொன்றில் பூத்துக் குலுங்குகின்றது.

அவர் கொடுத்த கலாசார விளக்கம் அர்த்தபுஷ்டியுடைய தென்பதனை உஸ்பெக்கிஸ்தானிலுள்ள கூட்டுப் பண்ணையொன்றுக்கு விஜயம் செய்தபொழுது நான் உணர்ந்துகொண்டேன்.

‘லெனின் கூட்டுப் பண்ணை’ என்ற பெயரைக்கொண்டமிகப் பிரமாண்டமான இப் பண்ணை, தாஷ்கண்ட் நகரிலிருந்து ஏறத்தாழ எழுபது மைல்களுக்கப்பால் இருக்கின்றது.

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இப் பிரதேசம் அகன்று, பரந்து காய்ந்த பாலைவனமாகக் காட்சியளித்தது. 'த ஹங்கி ஸ்டெப்பே' என அதனை அழைத்தார்கள். அதாவது பசித்த பாலைவனம் என்று சரியான பொருள்பட அதற்குப் பெயரிடப்பட்டிருந்தது.

உஸ்பெக்கிஸ்தான் குடியரசின் சில பகுதிகளில் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் நிலவுவது வழக்கமாகும். அப் பிரதேசங்களுக்கு இரத்த நாளங்களாக இருப்பவை கால்வாய்கள். அவற்றிலிருந்து பெறப்படும் நீர், பல்வேறு உபயோகங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதனால், பாவனையால் குறைந்துவிடுவதுமுண்டு. அத்துடன்

பசித்திருந்த பாலைவனத்திற்கு நீர் பாய்ச்சிப் பசுமையாக்கும் நன்னீர்க் கால்வாய்.

பாலைவனத் தட்பவெப்ப நிலையால் நீரானது இயற்கையாகவே வற்றி நிலத்திலிருந்து மறைந்துவிடுவதுமுண்டு. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏகாந்தமான சூழலில் பல பகுதிகள் மக்களின் நடமாட்டமேயில்லாது வெறிச்சோடிக் கிடந்தன.

இப் பிரதேசத்தின் நீர்ப்பசி ஆட்சியாளருக்குப் பெருத்த சோதனையாக இருந்தது. நீரினை வாரி வழங்க இயற்கையன்னை மறுத்தாலும், வாழ்க்கையில் சுபீட்சத்தைக் காணவிழைந்த மக்கள், அத் தடங்கலைக்கண்டு மனம் தளரவில்லை. திடசங்கற்பத்துடன் வேலை செய்து வெற்றிவாகை குடியிருக்கிறார்கள்.

சோஷலிஸ சமுதாயப் புரட்சி ஆரம்பமானதை அடுத்து, பொருளாதாரத் திட்டங்களை வகுப்பதன்மூலம் பசித்த பாலைவனத்தையும் செழித்த பூமியாக மாற்றுவதற்குத் தொடங்கினார்கள். ஒவ்வொரு பிரதேசத்தினதும் வளர்ச்சிக்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டங்களினூற்றான் இது சாத்தியமாகிற்று.

இத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் கூட்டுப் பண்ணைகளையும், அரசு பண்ணைகளையும் ஒருங்கே அமைக்க முன்வந்தார்கள். ஆரம்பத்தில் அரசாங்கத்தின் வழிநடத்தலுக்கிணங்க, வரையறுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வாழ்ந்த விவசாயிகள் அனைவரும் தங்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளைக் கூட்டுப் பண்ணைகளின்பேரில் ஒன்றுசேர்த்துக் கூட்டுறவு அடிப்படையில் விவசாய முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள்.

ஏனைய இடங்களில் அரசாங்கமே குடியேற்றத் திட்டங்களைத் தொடக்கி, அவ்விடங்களில் மக்களைக் குடியமர்த்துவதன் மூலம் அரசாங்கப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்தது.

1930-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இருவகைப்பட்ட பண்ணைகளும் பெரிய அளவில் உருப்பெற்று வளரலாகின. அவ்வாறு உதித்த கூட்டுப்பண்ணை ஒன்றுதான் 'லெனின் கூட்டுப்பண்ணை' யாகும்.

ரஷ்யப் புரட்சித் தலைவர் லெனினின் பெயரில் கைத்தொழில் களும், விவசாய நிலையங்களும் நாடுபூராவும் பரந்துபட்டு இயங்கி வருவதைக் காணலாம். 'லெனின் கூட்டுப்பண்ணை' இருப்பதைப்போன்று, 'லெனின் அரசுப் பண்ணை' ஒன்றும் தாஷ்கண்ட் நகரின் எல்லைப்புறத்தில் இருக்கின்றது.

லெனின் கூட்டுப்பண்ணைக்கு நாங்கள் காரில் புறப்பட்ட சமயம், கார்ச் சாரதிக்கோ, நண்பர் சாஷாவுக்கோ, அன்றி எம்முடன் வந்த தாஷ்கண்ட் நகர் ஏ. பி. என். அதிகாரிக்கோ இப் பண்ணை எங்கிருக்கின்றதென்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை.

இதனால் பல இடங்களில் விசாரித்துச் சென்றதன்பின்னர் ஒரு பண்ணையை அடைந்தோம். ஆனால், அது கூட்டுப் பண்ணையல்ல. லெனினின் பெயரைக் கொண்ட அரசுப்பண்ணையென்பது அவர்களைக் கண்டு பேசியதும் புலனாகியது.

இதனால், மீண்டும் வழியெங்கும் விசாரணைகள் நடத்தி லெனின் கூட்டுப் பண்ணையைச் சென்றடைய அதிக நேரம்பிடித்து விட்டது. எமது பிரயாண ஒழுங்குகளின்படி, பகல் ஒருமணியளவில் லெனின் கூட்டுப் பண்ணையை நாம் சென்றடைந்திருக்க

வேண்டும். ஆனால், அரசு பண்ணைக்குச் சென்று காலம் வீணாகிய தால், கூட்டுப் பண்ணையை நாம் சென்றடைந்தபொழுது பிற்பகல் மூன்றாமணியாகிவிட்டது.

பகல் ஒரு மணியிலிருந்து எமது வருகைக்காகக் காத்திருந்த லெனின் கூட்டுப்பண்ணை அதிகாரிகள், எமது விஜயம் ஒத்திவைக்கப்பட்டு விட்டதென நினைத்துச் சோர்வடைந்துவிட்டனர். 'வருவார்கள், வருவார்கள்' என்று காத்திருந்த அவர்கள் நேரம் செல்லச் செல்ல மிகவும் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். இந்நிலையில் நாம் சென்றடைந்தவுடன் அவர்களுக்கேற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. எமது தாமதத்திற்கான காரணத்தை விளக்கியபின்னர்தான் அவர்களுக்கும் நிலைமை புரிந்துகொண்டது.

இக் கூட்டுப்பண்ணை ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விஸ்தீரண மூடையதாகும். பண்ணையின் பல்வேறு பகுதிகளையும் நாம் காரிலேயே சென்று பார்வையிட்டோம். தக்காளி, வெள்ளரிக்காய், சுரைக்காய் போன்ற காய்கறிகள் ஒருபுறம், அப்பிள், கொடிமுந்திரி, மாதுளம்பழம் போன்ற பழவகைகள் இன்னொருபுறம். உணவுக்குத் தேவையான தானியவகைகளை பிறிதொருபுறம். இவற்றுக்கு அப்பால் ஒதுக்கப்பட்ட இடமொன்றில பருத்திச் செடிகள். விஞ்ஞான ரீதியில் இயந்திரங்களின் உதவியுடன் விவசாய வேலைகள் யாவற்றினையும் செய்து வருகிறார்கள்.

பருத்திச் செடியிலிருந்து பஞ்சினைப் பிடுங்குவது முதற்கொண்டு உள்ளே இருக்கும் விதைகளை அகற்றிப் பஞ்சினைத் திரட்டி எடுப்பதுபோன்ற சகல வேலைகளையும் இயந்திரங்களே செய்கின்றன.

நாங்கள் அங்கு சென்றது பனிக்காலத்திலென்றாலும் பனித்துள்கள் பரக்கத் தூவப்பட்ட பாலைவனத்தினை நான் அங்கு காணவில்லை. லெனின் கூட்டுப் பண்ணையில் பசித்த பாலைவனத்தை நான் மறந்துவிட்டேன். அங்கு செழித்த, வளம்கொழித்த சோலைகளைத்தான் கண்டேன். மனிதன் தன் உழைக்கும் சகதியை விடாமுயற்சியுடன் பயன்படுத்துவானேயானால் இயற்கையின் கொடுரத்தையும் அவனால் வெல்ல முடியுமென்பதற்கு இதுவேவார்ப்புறத்துக்காட்டாகும்.

விவசாயிகளுக்கென புதிதாக நிருமாணிக்கப்பட்டுவரும் நவீன குடிமனைகளையும் பார்வையிட்டுவிட்டு நாம் வரவேற்பு மண்டபத்திற்கு வந்தபொழுது நேரம் மாலை நாலரை மணியாகி விட்டது. நேரம் சென்றிருந்ததால் நாம் அவசரம் அவசரமாகவே பல இடங்களைப் பார்வையிடவேண்டி இருந்தது.

பிரயாணக் களைப்பினாலும் அதிகாலும் எங்கள் எல்லோருக்கும் அதிக பசைந்துடன் எப்பொழுது சாப்பாடல் நாட நால்வரும் எதிர்பார்த்துக்கொண்ட பிற்பகல் நான்கு நாற்பத்தைந்து உணவுக்காக மேசையில் அமர்ந்துகொண்டிருந்த நால்வருக்குமாக உணவு பெறு செய்யப்பட்டிருந்தது. உஸ்பெக் சமைப்புக் குழுபெற்ற ஒன்றாகும். காரமான கொடிகம் பாவிக்கமாட்டார்கள். ஆனால், வகைகளைக் கலந்து நறுமணத்தையும் கொள்வார்கள்.

மொழுமொழுப்பான மரக்கறிகள் அங்கு விளைந்து பொழிகின்றன.

'பிலாவ்' என்றால் அங்கு எவருக்கும் வாய்ணறும். உருண்டை வடிவுடைய பாத்திரத்தில்தான் இவ்வுணவினைப் பரிமாறுவார்கள். சோறு, சிறிய இறைச்சித் துண்டுகள், கரெட், போஞ்சித் துண்டுகள் போன்றவற்றைச் சரக்கு வகைகளைக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட ஆணத்தில் குழைத்துக் கொடுப்பார்கள்.

ள்ள உருக்குக் கோலொன்றில் வாட்
; துண்டுகள் பொருத்தப் பட்டிருக்கும்.
ருகத் தட்டித் தட்டிக் கீழே எடுத்து
ற்குப் பெயர் 'ஷஸ்லிக்'. இதனோடு
;கப்படும் ஆட்டிறைச்சிச் சூப். இவை
;. பட்டியலை இப்படியே நீட்டி வளர்க்

திரி, பெயர்ஸ், மாதுளம்பழம் ஆகிய
வைவழட்ட மேசையில் வைக்கப்பட்ட

நாற்பத்தைந்து மணிக்கு ஆரம்பமான
ர்வு எட்டரை மணிக்குத்தான் முடிவுபெற்
றதென்று கூறினால் அது தவறாகும். என்னைப்
உணவு அருந்தத்தொடங்கி அரை மணித்தியா
வயிற்று நிரம்பிவிட்டது. அதற்குமேல் என்னால்
ருந்தும் விருந்தாளிகளாகச் சென்ற எங்களை
வைப்பார்களா என்ன?

றிரத்தில் ஒருவித உணவுவரும். அதனைத் தொடர்ந்து
; உணவு. விருந்தாளியாகச் சென்ற ஒருவர் வேண்
;தனையும் ஒதுக்கலாகாது. அவர் ஒவ்வொன்றையும்
ண் டு ரசிக்க வேண்டும். இதுதான் நியதி.

நாட்டில் பிரபல்யம்பெற்ற மதுபானம் 'வொட்கா'
உணவை உண்ணும்பொழுது 'வொட்கா'வையும்
; கொஞ்சமாகப் பருகினால் உணவு உடனடியாகச் சமீ
யிடும். உணவைத் தீர்த்து வைப்பதில் 'வொட்கா'வுக்கு
வு சக்தியிருக்கிறது.

'இனி எங்களால் முடியாது' என்று கூறிக்கொண்டு நாங்
மேசையைவிட்டு எழுந்தபொழுது எத்தனை 'வொட்கா'
;ாத்தல்களைக் காலி செய்தோமோ நாமறியோம். எந்தெந்த
;தமான உணவைச் சாப்பிட்டு முடித்தோமோ என்றும் எமக்
குக் கணக்கில்லை.

உணவு முடிவடைந்தபின்னர் சிறப்புக்குரிய விருந்தாளிகள்
கட்டிப்பிடித்து ஆடுவது வழக்கம். அதையும் நாம் மனமுவந்து
செய்து வைத்தோம்.

அது விருந்தா அன்றி வர்ணனைக்கு அப்பாற்பட்ட உப
சரணையா? இன்றுவரை என்னால் பதில்காண முடியவில்லை.

உஸ்பெக்கிஸ்தான் கலாசாரத்தைப்பற்றித் திரு. லஸீஸ்
கஜுமோவ் கூறியிருந்ததை இவ் விருந்தில் நான் கண்டுகொண்
டேன்.

விருந்தோம்பலில் உஸ்பெக் மக்கள் புகழ்பெற்றவர்கள். அவர்
களுக்கு அது ஒரு பூரணத்துவம் பெற்ற கலையாகும். அதில் முஸ்
லிம் பண்பாடும் செறிந்து கிடக்கின்றது.

உண்மையில் இக் கையைவிருந்தொன்றில் கலந்துகொண்டால்
தான் அதில் ஊறிப்போய் இருக்கும் அன்பினையும், பண்பினையும்
உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஏனெனில் வார்த்தைகளால் உஸ்
பெக் விருந்தோம்பலை வருணித்துவிட முடியாது.

11.

பூமி அதிர்ச்சியும் புதிய நகரமும்!

“உச்சிமீது வானிடிந்து
வீழுகின்றபோதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை
அச்சமென்பதில்லையே.”

-பாரதி.

புத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தாஷ்கண்ட் நகரம் பெரிய தொரு பூகம்பத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந் நகரின் சரித்திரத்தில் அத்தகைய நிலவதிர்ச்சி முன்னர் எப்பொழுதாவது இடம்பெற்றிருக்கவில்லை.

1966ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 26ம் திகதியன்று தாஷ்கண்ட் நகரம் இப் பூகம்பத்தின் விளைவாக அல்லோல கல்லோலப்பட்டது.

இது நடைபெற்றது காலை 5-23 மணியளவில்.

ஒருசில மணித்தியாலங்களுக்குள் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டிப் பொதுக் காரியதரிசி திரு. வியனிட் பிரஸ்நேவும், சோவியத் அமைச்சரவையின் தலைவர் திரு. அலெக்ஸி கொஸிஜினும் நகருக்கு விஜயம் செய்து அழிவுகளையும் இடிபாடுகளையும் நேரில் பார்வையிட்டனர். அவர்களுடன் ஏனைய குடியரசுகளின் தலைவர்களும் அதிகாரிகளும் ஸ்தலத்துக்கு விரைந்திருந்தனர்.

இப் பூகம்பத்துக்குப் பவியாகாமல் தப்பித் தவறிக் கிடந்த ஒரு மண்டபத்தில் தலைவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி நகரின் புனர் நிருமாண வேலைகள் சம்பந்தமாக மகாநாடு நடத்தினர். பூகம்பம் ஏற்பட்டு இரு தினங்களுக்குப் பின்னரே இக் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது.

மகாநாட்டில் திரு. பிரஸ்நேவ் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவ் வேளையில் சடுதியாக ப்பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. முன்

னைய பூகம்பத்தைப் போன்று மோசமாக இல்லாதபோதிலும் இதனுடைய தாக்கமும் கடுமையாகத்தானிருந்தது. மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த மேசைகளும் ஏனைய தளபாடங்களும் நிலை தளர்ந்து ஆடத் தொடங்கின. கண்ணாடி ஜன்னல்கள் வெடித்துச் சிதறின. கதவுகள் அங்குமிங்குமாக ஆடி அசைந்து பேரிரைச்சலை உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தன. கதிரைகளில் அமர்ந்திருந்தவர்கள் இருக்கமுடியாது தடுமாறித் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தனர். அங்கு குழுமியிருந்தவர்களுக்கு இருக்கவும் முடியவில்லை, நிற்கவும் முடியவில்லை. எங்கும் ஒரே பீதி! சுவர்கள் வெடித்துப் பிளக்கும் ஓசை. இந்நிலையில் கூரை சரிந்து தலைகள்மீது நொருங்கி விழுந்துவிடுமோவெனக் கூட்டத்திலிருந்தவர்கள் அஞ்சினர்.

பெரியவர்களைப்போலவே சிறியவர்களுக்கு இசைக் குழுக்கள் அங்கு ஏராளமுண்டு. அத்தகைய இசைக் குழுவினரின் ஒத்திகையொன்று இங்கே நடைபெறுகிறது.

இத்தனைக்கும் மத்தியில் உரையாற்றிக்கொண்டிருந்த திரு. பிரஸ்நேவ், தனது நிதானத்தை இழந்துவிடவில்லை. கம்பீரமாக நின்றகொண்டார். கூட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கியவரும் பீதி கொள்ளாது மனவுறுதியுடன் வீற்றிருந்தார். இவர்கள் இருவரதும் திடசங்கற்பத்தைக் கண்டதும் மற்றவர்களுக்கும் ஒருவாறு வீரம் பிறந்தது. இக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட கம்யூனிஸ்ட்

கட்கி உறுப்பினரொருவர்தான் இவ் விபரங்கள் யாவற்றையும் எனக்குச் சுவைபட வருணித்தார்.

ஒருசில நிமிடங்களுக்கு இந் நிலவதிர்ச்சி நீடித்தது. அது நின்றவுடன் அங்கு குழுமிருந்தவர்கள் ஆறுதற் பெருமூச்சு விட்டார்களாம்.

முன்னர் ஏற்பட்ட பூகம்பத்தின் விளைவாக தாஷ்கண்ட் நகரின் பெரும்பகுதி பலத்த சேதத்துக்குள்ளாகியது. இருபது லட்சம் சதுர மீட்டருக்கு மேற்பட்ட நிலப்பரப்பில் இருந்த கட்டிடங்கள் யாவும் இடிந்து நொருங்கி மண்ணோடு மண்ணாகக் கிடந்தனவென்றால், பின்னர் கேட்கவா வேண்டும்? ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் தங்கள் வீடுகளை இழந்தார்கள். அரசாங்க அலுவலகங்கள், கலாசார, சமூக நிலையங்கள் ஆகியன இருந்த இடம் தெரியாமல் அழிந்துபட்டன. குடிமனைகளை இழந்தவர்கள் வீதிகளில் தஞ்சம் புகுந்தார்கள். தற்காலிகமாகக் கூடாரங்களை அமைத்துக்கொண்டு அவற்றில் வாழத் தொடங்கினார்கள்.

மகாநாட்டினை நடத்தியவர்கள், ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் புதிய நகரமொன்றினை அமைத்து விடுவதாகச் சபதம் பூண்டார்கள்.

ஆனால், ஐந்து ஆண்டுகளில் அல்ல, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே பார்த்தவர்கள் வியக்கத்தக்க வகையில் புதிய நகரொன்றினை நிருமாணித்துவிட்டார்கள். 1968ம் ஆண்டு முடிவடைவதற்கு முன்னர், கட்டிடக்கலையின் சிறப்பு அம்சங்கள் யாவும் பொருந்திய கட்டிடங்கள் தாஷ்கண்ட் நகரை அணி செய்தன. அத்துடன், 1965ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த பூகம்பத்தைப் பார்க்கிலும் மோசமான பூமியதிர்வு ஏற்பட்டாலும் அதனையும் சமாளிக்கக்கூடிய சக்திவாய்ந்த கட்டிடங்களாகப் புதியவை நிறுவப்பட்டன.

தாஷ்கண்ட் நகர மக்கள் மட்டுமன்றி ஏனைய பதினான்கு மாநிலங்களையும் சேர்ந்த கட்டிடத் தொழில் நிபுணர்கள், கலைஞர்கள், சிற்பிகள், விற்பன்னர்கள் ஆகியோர் இவ் வேலைகளில் முழுமூச்சாகப் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர்.

ஒரு பத்திரத்தை நிரப்பி அதன் பலபலனைப் பெற்றுக் கொள்ள ஆண்டுகள் பல காத்திருக்கவேண்டிய என்னைப் போன்றவர்கள், தாஷ்கண்ட் நகர் அற்புதத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டால் அதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தபின்னர் இந்த மகத்தான சாதனையை நினைவுகூரும்பொருட்டு எதிர்வரும் ஏப்ரல் மாதத்தில் விழாவொன்று நடத்த எண்ணியுள்ளார்கள். இதற்காக ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து மாஸ்கோ, லெனின்கிராட் போன்ற

வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தத்தின்போது காலஞ்சென்ற பாரதப் பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரியும், பாநிஸ்தான் ஜனாதிபதி அப்துல்காணும், சோவியத் பிரதமர் கொஸிஜினுடன் ஒன்றாக நின்று எடுத்துக்கொண்ட படம் இது. ஒப்பந்த மகாநாட்டில் முக்திய பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களான சவானும், சுவரன்சிங்கும் சாஸ்திரிக்குப் பக்கத்தில் காணப்படுகின்றனர்.

பிற மாநிலத் தலைநகரங்களில் செய்யப்படும் இரு பிரமாண்டமான வெண்கலச் சிலைகள் இங்கு நிறுத்தப்படவிருக்கின்றன.

ஒரு தாயின் கையில் ஒரு குழந்தை. அவர்களை அணைத்தபடி கணவன். இவ்விரு வெண்கலச் சிலைகளும் 1966ம் ஆண்டில் தாஷ்கண்ட் நகர் மக்கள் அனுபவித்த இன்னல்களை விளக்க மாட்டா. அவற்றுக்குப் பதினாகப் பூகம்பத்தை எதிர்த்துப் போரிட்ட மக்களின் துணிவு, வீரம், மனவுரம் ஆகியவற்றுக்கு நிலையான நினைவுச் சின்னங்களாக அமை யிளிரப்போவதுடன், ரஷ்ய மக்களின் சகோதரத்துவத்தையும், ஒருமைப்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டவிருக்கின்றன.

1966ம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற பூகம்பத்தினால் மட்டும் தாஷ்கண்ட் நகர் உலகப் பிரசித்தம் பெறவில்லை. அச் சம்பவம் நிகழ்வதற்கு முன்னர் உலகத்தின்கண் அதன்பால் திருப்பப்பட்டிருந்தது. இந்திய - பாகிஸ்தான் யுத்தத்தினை முடிவுறச் செய்வதற்கு அவ்விரு நாடுகளின் தலைவர்களும் அங்குதான் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொண்டனர். அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட தாஷ்கண்ட் பிரகடனம் இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் சமாதானம் நிலைபெற வழி சமைத்துக் கொடுத்தது. இந்தியப் பிரதமர் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரியும், பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதி அயூப் கானும் அங்கு சந்தித்தபொழுது அவர்கள் என்ன முடிவு செய்யவிருக்கின்றார்களென்பதை அறிய உலகம் பேராவல் கொண்டிருந்தது. இன்று பாகிஸ்தானின் பிரதமராக இருக்கும் சுல்பிகார் அலி பூட்டோ அன்றைய சந்திப்பில் வெளிநாட்டமைச்சராகக் கலந்துகொண்டதும் சிறப்பூட்டும் அம்சமாகும்.

தாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தைக் கண்டு சமாதானப் பிரியர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்த அதேவேளையில் இன்னொரு பேரறிச்சி தரும் சம்பவமும் இடம்பெற்றுவிட்டது. இந்தியப் பிரதமர் திரு. சாஸ்திரி மாரடைப்பால் இறந்துவிட்டதே அந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிகழ்ச்சியாகும்.

இந் நிலையில் இன்றும் தாஷ்கண்ட் நகர மக்கள் திரு. சாஸ்திரியை மறந்துவிடவில்லை. அவரின் பெயரில் ஒரு கல்லூரியை நடத்துகின்றார்கள். ஒரு நீண்ட விசாலமான வீதிக்கும் 'சாஸ்திரி வீதி' என நாமம் சூட்டியிருக்கிறார்கள்.

சமாதானத்தைக் காணும்பொழுட்டு திரு. சாஸ்திரி சென்ற வீதியால் நானும் கால்நடையாகச் சென்றபொழுது எனது வழி காட்டியிடம் இத் தகவல்களைத் திரட்டிக்கொண்டேன். பாரத நாட்டின் தவப்புதல்வனொருவன் உயிர்நீத்த இடத்தில் ஒரு சாமான்யனாகச் சஞ்சரிக்க எனக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியதையிட்டு என் மனம் இறும்பூதெய்தியது.

12.

ஹஸரத் உஸ்மான் உபயோகித்த புனித குர்ஆன்!

பல்லாயிரம் பல்லாயிரம்கோடி அண்டங்கள்
எல்லாத் திசையினுமோ ரெல்லையிலா

வெளிவானிலே

நில்லாது சுழன்றோடு நியமஞ் செய்தருள் நாயகன்
சொல்லாலும் மனத்தாலும் தொட

ரொணாத பெருஞ் சோதியே!

(அல்லா, அல்லா, அல்லா)

- பாரதி

நுகரின் முக்கியமான ஒரு பகுதியில் பொருட்காட்சிச்சாலை ஒன்றிருக்கிறது. உஸ்பெக்கிஸ்தான் குடியரசின் வரலாற்றினைச் சித்திரிக்கும் பல்வேறு படிவங்களும் சாதனங்களும் அங்கு காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அப் பிரதேசத்தில் வளர்ந்துவந்த கலை, கலாசார பண்பாட்டு நினைவுச் சின்னங்கள் முதிர்ந்த நாகரிகத்தை எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமைந்திருக்கின்றன.

அங்கு, முஸ்லிம் மக்கள் பயபக்தியுடன் போற்றும் விலைமதிப்பற்ற பொக்கிஷமொன்றும் இருக்கிறது.

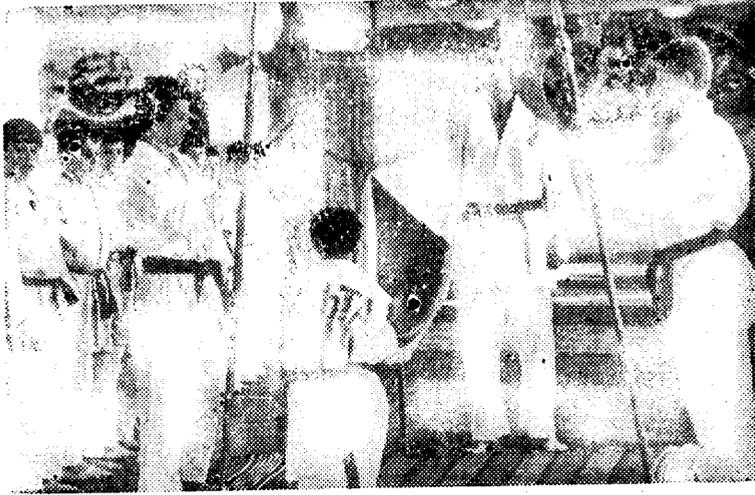
ஏறத்தாழப் பன்னிரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட புனித குர்ஆனின் மூலப்பிரதி, கண்ணாடிப் பேழையினுள் வைக்கப்பட்டு, கண்ணின் மணிபோல் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. குர்ஆனின் கதை வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடையதாகும்.

இஸ்லாத்தின் மூன்றாவது கவிபாவான ஹஸரத் உஸ்மான் (ரலி) அரசாண்டபொழுது இக் குர்ஆன் எழுதப்பட்டதாக வரலாற்றுசிரியர்கள் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர். அதாவது, ஏழாம் நூற்றாண்டளவில் இது எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

கலிபா ஹஸரத் உஸ்மான்(ரலி)யினால் ஒதுவதற்காகப் பாவிக்கப்பட்ட இக் குர்ஆன் 'கூபி' முறை அரபு எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டதாகும்.

இவருடைய உத்தரவின் பேரில் இதிலிருந்து பல உருவ நேர்ப்படிவங்கள் எடுக்கப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து ஒரு படிவம் கெய்ரோவுக்கு அனுப்பப்பட்டது. பக்தாத் நகருக்கு அப்பாலுள்ள 'கூபா' எனும் இடத்திற்கும், டமாஸ்கஸ் எனும் இடத்திற்கும் பிற படிவங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

கலிபா ஹஸரத் உஸ்மான்(ரலி) இக் குர்ஆனை ஒதிக்கொண்டிருந்தபொழுது, கிளர்ச்சிக்காரர்கள் திடீரென அவரது மாளிகைக்குள் புகுந்திருக்கின்றனர். தனிமையில் பக்தியுடன் குர்ஆனை பாராயணம் செய்த அவர், மூர்க்கத்தனமாய்க் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இத் துர்ப்பாக்கிய சம்பவம் கிறிஸ்துவுக்குப் பின் 642ம் ஆண்டில் இடம்பெற்றது.

உடற்பயிற்சி நிலையங்களுக்கு மாணவர்கள் சேர்க்கப்படும்பொழுது, சம்பிரதாயபூர்வமாகச் சத்தியப்பிரமாணம் எடுத்தே சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

குர்ஆனைக் கையில் வைத்திருந்தபடியே அவர் உயிர் நீத்தார். அவருடைய உடலிலிருந்து பீறிட்ட இரத்தம் குர்ஆனின் பக்கங்களிலும் சிதறுண்டது. அந்த இரத்தம் பதிந்த மூலப்

பிரதிதான் தாஷ்கண்ட் நகரிலுள்ள பொருட்காட்சிச் சாலையில் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

ரஷ்யாவின் மத்திய பிரதேசத்திலிருக்கும் உஸ்பெக்கிஸ்தான் மாநிலத்துக்கு இது எவ்வாறு வந்ததென அதன் பூர்வ சரித்திரத்தினை விளக்கவைத்த பொருட்காட்சிச்சாலை அதிகாரிகளிடம் நான் வினவ்வேன்.

அது வந்த வரலாற்றினை எடுத்துக்கூறும் பல மரபுவழிக் கதைகள் இருக்கின்றன. அந் நாட்களில் மத்திய கிழக்கிலிருந்து ஆசியாவுக்குச் சென்ற வணிகர் கூட்டத்தினர் தாஷ்கண்ட் நகரத்துக்கூடாகத் தங்கள் வியாபாரங்களை நடத்திவந்தனர். வணிகர்களின் ஓட்டகங்களும், குதிரைகளும் இவ்வழியாகவே சென்று வந்தன. பண்டமாற்று வர்த்தகத்தில், தாஷ்கண்ட் நகரம் ஒரு கேந்திர நிலையமாகத் திகழ்ந்தது.

ஒஸ்மான் காலிப்பின் காலத்தில் எழுதப்பட்ட இக் குர்ஆன் பத்தாம் நூற்றாண்டளவில் அபூபக்கர் அஸ்கபால் சாஷி என்பவரால் உஸ்பெக்கிஸ்தானுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதாக ஒரு புராணக்கதை கூறுகின்றது. ஆனால், 1442ம் ஆண்டில் டமாஸ்கஸ் நகரைக் கைப்பற்றிய திமோர் என்பவரால் அது கொண்டுவரப்பட்டதாக இன்னொரு மரபுக்கதை இருக்கின்றது. இருந்தும் முன்னைய கதையினைத்தான் இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஏற்று வருகின்றனர்.

ஏழு, எட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இக் குர்ஆன் பவுத்திரமாகப் பேணப்பட்டு வந்த வேளையில், 1868ம் ஆண்டில் ரஷ்ய சார் சக்கரவர்த்தியின் படைகளிடம் உஸ்பெக்கிஸ்தான் மாநிலப் பாதுகாவலர் சரணடைய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இவ் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, அங்கு பவுத்திரமாக இருந்த குர்ஆனும் கைப்பற்றப்பட்டு, பீட்டர்ஸ்பேர்க் நகருக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. 1917ம் ஆண்டுவரையும் அதாவது ரஷ்யப் பொருள் புரட்சி வெடிக்கும் வரையிலும், இது பீட்டர்ஸ்பேர்க் நகரிலேயே வைக்கப்பட்டிருந்தது.

புரட்சித் தலைவர் லெனின், இது உஸ்பெக் முஸ்லிம்களின் பூர்வீக சொத்து என்பதை உணர்ந்தார். உஸ்பெக் முஸ்லிம்களின் கோரிக்கைகளைச் செவிமடுத்த அவர், 1917ம் ஆண்டிலேயே அதனைத் திருப்பி ஒப்படைக்குமாறு உத்தரவிட்டார். அதற்கேற்ப, பீட்டர்ஸ்பேர்க் நகரிலிருந்து அது மீண்டும் தாஷ்கண்ட் நகருக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1924ம் ஆண்டிலிருந்து தாஷ்கண்ட் பொருட்காட்சிச் சாலையிலுள்ள விசேட அறை ஒன்

றில், அதிக அக்கறையுடன் சேதமுறாவண்ணம் பாதுகாக்கப் பட்டு வருகின்றது. அதனைப் பார்வையிட எனக்குக் கிடைத்த பாக்கியத்தினைப் பெரும் பேராகவே நான் கருதுகிறேன்.

★

உஸ்பெக் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைக் கண்டறிந்தபின்னர் மீண்டும் மாஸ்கோவுக்குப் பிரயாணமாகும். மாஸ்கோவில் இருந்ததான் நான் தாயகம் திரும்பவேண்டியிருந்தது.

மாஸ்கோவிலிருந்து நான் கொழும்புக்குப் பிரயாணஞ் செய்த அதே விமானத்தில் ரஷ்யப் பெண்மணியான திருமதி கீதா ரேபன்ஸ்காயாவும் பிரயாணம் செய்தார். மாஸ்கோவில் உள்ள ஏ.பி.என். நிறுவனத்தில் உயர்பதவி வகிக்கும் அவர், இலங்கையில் நடைபெறவிருந்த 'ரஷ்ய மாதர் புகைப்படக் காட்சி'யை ஒழுங்கு செய்வதற்காக இங்கு வந்தார்.

நண்பர் சாஷா அவருக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார் அரகின் விருந்தாளியாக ரஷ்ய நாட்டில் நான் சுற்றுலா மேற்கொண்டிருந்ததனை அவர் அறிந்ததும் மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டார். விமானத்தில் அருகருகே அமர்ந்துகொண்டோம். சுற்றுலாவின் போது நான் கண்டவற்றையும் அறிந்தவற்றையும் அவரிடம் விபரமாகக் கூறினேன் குறிப்பாக என்னைக் கவர்ந்த குழந்தைப் பராமரிப்பு நிலையங்களைப் பற்றி அவரிடம் எடுத்துக் கூறினேன்.

“எனது தாய்நாட்டில் வேலை செய்யும் குடும்பப் பெண்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கணவனும் மனைவியும் வேலைத் தலங்களுக்குச் செல்வதால் அவர்களுடைய குடும்பங்களில் எழும் சிக்கல்களும் தொல்லைகளும் சொல்லுந்தரமன்று.

குழந்தைகளைப் பார்க்க 'ஆயா'மாரை அமர்த்தவேண்டும். அந்த ஆயாமார் குழந்தைகளைப் பார்க்கின்றார்களா அல்லது தங்களுக்குத் தேவையானவற்றைச் சுருட்டிக்கொள்கிறார்களா என்பது பெருங் கேள்வியாகும். சிறு பிள்ளைகள் உள்ள வீட்டில் அவர்களின் பராமரிப்பினைக் கவனிப்பதென்பது இலகுவான விடயமல்ல. வயது சென்ற தாய், தந்தையரோ அன்றி உறவினரோ இருந்துகொண்டால் வேலைசெய்யும் தாய்மாருக்கு ஒரு வகையில் ஓர் ஆறுதல்தான். இருந்தும் எத்தகைய ஏற்பாட்டினை மேற்கொண்டாலும், அதனால் வேலைக்குச் செல்லும் தாயானவள் பூரண திருப்தி பெற்றுவிடமாட்டாள். வீட்டில் மட்டுமல்லாமல் வேலைத்தலங்களிலும் தங்களின் சிறந்த பணியை ஆற்றமுடியாத இக்கட்டான நிலையில்தான் பெரும்பாலான தாய்மார்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், உங்கள் நாட்டில் இப்பிரச்சினைக்கு நல்ல முறையில் தீர்வு கண்டிருக்கிறார்கள். மாதர் சங்கங்களின் தலைமாருடனும் மாதர் இயக்க உறுப்பினர்களுடனும் நான் கலந்துரை மர்டியபொழுது, ரஷ்ய நாட்டில் வேலைசெய்யும் பெண்கள் வீட்டுத் தொல்லைகளை மறந்து எவ்வாறு வேலையில் கண்ணுங் கருத்து யாய் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றதென்பதனை உணர்ந்துகொண்டேன்.

ரஷ்ய அரசியலார் நல்ல திட்டங்களை வகுப்பதன்மூலம் இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்திருக்கின்றனர். கணவனும் மனைவியும் வேலைக்குச் செல்லும்பொழுது வீட்டில் குழந்தைகளைப் பராமரிக்க எவரும் இல்லாத நிலையில் குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிலையங்களை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காலையில் அங்கு சேர்க்கப்படும் குழந்தையை மாலை யில் அழைத்துச் செல்லலாம். அதற்கு வசதியில்லையெனில் வார இறுதியில், அதாவது வெள்ளிக் கிழமை மாலை யில் அழைத்துச் செல்லலாம்.

காலைப் பொழுது முழுவதும் குழந்தைகளைப் பராமரித்துத் தாய், தந்தையர் வரும்பொழுது அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் தயாராக இருக்கின்றன. இல்லையெனின் வாரத்தில் ஐந்து நாட்களுக்கு இரவும் பகலும் அவர்களைப் பேணிக் காத்து வளர்த்துவிடவும் அவை தயாராக இருக்கின்றன.

தாய், தந்தையரின் அன்பு கிடைக்காமற் போய்விடுமோ என்று எவரும் அஞ்சத் தேவையில்லை. தாயாக, தாயைப்போன்று கடமையாற்றக் கூடியவர்கள் அவ்விடங்களில் பணிபுரிகின்றனர். மழலைச் செல்வங்கள் முதற்கொண்டு துடுக்குத்தனமான பிள்ளைகள் வரை இவர்களிடம் வளர்ந்து வருகின்றனர்.

குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய நல்லொழுக்களும் கல்வியும் அவ்விடங்களில் போதிக்கப்படுவதுடன் அவர்களின் சிறப்பியல்புகளும் ஆற்றல்களும் வளர்த்துவிடப்படுகின்றன.

இத்தகைய ஏற்பாடுகள் கணவன், மனைவி ஆகிய இரு தரப் பினருக்கும் பெருத்த ஆறுதலைக் கொடுத்து வருகின்றன" என்று நான் சொன்னதைத் தொடர்ந்து, இலங்கையைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்த அவர், என்னிடமிருந்து மேலும் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். "ரஷ்ய நாட்டில் சுற்றுலா செய்திருக்கிறீர்கள். எய்து நாட்டவரைப்பற்றி உங்கள் மனதில் ஆழப் பதிந்துள்ள விடயம் எது?" என்று அவர் என்னிடம் கேட்டார்.

ரஷ்ய மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், அவர்கள் வாழ்வில் கண்டுள்ள அபிவிருத்திகளையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். இவையாவும் எனது மனதில் நீங்காத இடத்தினைப் பிடித்

திருக்கின்றன. இவற்றிற்கும் மேலாக இன்னொரு விடயத்தினை யும் நான் குறிப்பிட்டாயாகவேண்டும். அது அவர்களின் உள்ளார்ந்த நட்புறவைப் பற்றியதாகும். குறிப்பாக ஆசிய நாட்டவர்கள்மீது அவர்கள் காட்டும் அன்பும் பரிவும் விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. கல்கலப்பாகப் பேசி, திறந்த மனதுடன் நட்புறவு கொண்டாடுவார்கள். கார்ச் சாரதிகளென்றால் என்ன, உயர் அதிகாரிகளென்றால் என்ன, ஆசிய நாட்டவர்களைக் கண்டால் நடிப்பிற்கே இடமில்லாமல் மனமார்ந்த அன்புடன் பழக முன்வருவார்கள்.

திருமதி ரேபன்ஸ்காயா என்னிடம் அக் கேள்வியைக் கேட்ட பொழுது, நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்துவிட்டு, "என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள விடயம், உங்கள் மக்களின் நடிப்பற்ற நட்பு" என்று கூறிவைத்தேன். அப்பதிலைக் கேட்டு அவர் உண்மையிலேயே திருப்திகொண்டார்.

விமானம் கட்டுநாயகா விமானத் தளத்தில் இறங்குவதற்காகக் கீழ் இறங்கி வந்துகொண்டிருந்தது. நண்பகல் வேளையில் நாம் வந்துகொண்டிருந்தபடியால் எல்லாக் காட்சிகளையும் பரிபூரணமாகப் பார்க்க முடிந்தது. கடல்கூழ்ந்த நாடு, கடலையும் நிலத்தையும் இணைக்கும் ஏரிகள்; கால்வாய்கள். விமானத்தில் இருந்து பார்க்கும்பொழுது நிலம் செழித்துப் பச்சைப் பசேலெனக் காட்சியளித்தது. தென்னை மரங்கள், ஏனைய செடி, கொடி வகைகள், வயல்வெளிகள் ஆகியன கண்களுக்கு விருந்தளித்தன. நாம் இருளும் காட்சிகளை ரசித்துக் கொண்டிருந்தோம்.

"கடல் வளம் சூழ்ந்த உங்கள் நாடு; இயற்கையின் வளங்கள் கொழித்துக்கொட்டும் உங்கள் நாடு; ஏன் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளால் அல்லற்படவேண்டும்? வாலிலையும் உங்களுக்கு வாய்ப்பாகத்தானே இருக்கிறது. ரஷ்யாவைப்போன்று பனி பெய்வதால் இடைஞ்சல் ஏற்படுவதில்லையே? இவ்வளவிருந்தும் முன்னேற்றம் காணத் தடங்கல் ஏன் ஏற்படவேண்டும்?" இவ்வகையின் எழில் மிகுந்த காட்சிகளை நானா பக்கமும் சுற்றிப் பார்வையிட்டுவிட்டு, திருமதி ரேபன்ஸ்காயா என்னிடம் கேட்ட கேள்வி இது.

என்னை சரியாகப் பதில் அளிக்க முடியவில்லை. அக் கேள்விக்கு இன்றும் நான் பதில்காண விரும்புகிறேன். அக் கேள்விக்கு தக்க பதில்கண்டு பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் செய்வதில் வெற்றி கொள்வோமேயாகில் எமது தாய்த் திருநாடு ஒரு சொர்க்க பூமியாக மாறிவிடுவது நிச்சயம். அந்த நன்னாள் என்று தான் வருமோ?

7/04
25

சிரித்தன

செம்மலர்கள்

(சோவியத் பயணக் கட்டுரை)

க. சிவப்பிரகாசம்

மலருக்கும் மணத்திற்கும் தொடர்பிருப்பது போலவே சோவியத் மக்களின் மணத்திற்கும் மலருக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. செந்நிறப் பூக்கள் அங்கு காதலக் குறிக் கும். வெள்ளைநிற மலர்களோ அன்போடியைந்த பண்புநிறை வாழ்த்தினைக் குறிக்கும். மஞ்சள் மலர்கள் பொறுமையைக் குறிப்பவை. எனவே அவை செல்வாக்கற்றவை. வாழ்த்தினைத் தெரிவிக்க வெள்ளைமலர் இன்றேல் நீல நிற மலர்களே நாடுவர் மக்கள். செம்மை நிற வண்ணம் காதலக்கு மட்டுமன்றி புரட்சியினை சிவ்னமாகவும் திகழ்கிறது. புரட்சியில் வெற்றி கண்ட மக்கள் செம்மலர்களில் தம் வெற்றியினைப் பூரிப்பதைக் காண்கின்றனர். எனவே செம்மலர் சிரிக்கும்போது.....?

1740

அட்டை அமைப்பு — ஏ. மொராயிஸ்

வீரகேசரி வெளியீடு